

Catalunya Cristiana

f /catalunyacristiana

ig catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

@catcristiana

yt catalunya cristiana

45 Anys

Un any marcat pel clam de la Terra

El devastador temporal que va afectar sobretot la Comunitat Valenciana ha estat una de les notícies del 2024

P 8-13

L'arquebisbe de València, Enrique Benavent, acompanyat pel cardenal Michael Czerny, durant la seva visita a la població de Catarroja el 17 de novembre passat.

VIDA ECLESIAL

El Papa visita Còrsega

P 16 - 17

© Vatican Media

ANY NOU

Efemèrides del 2025

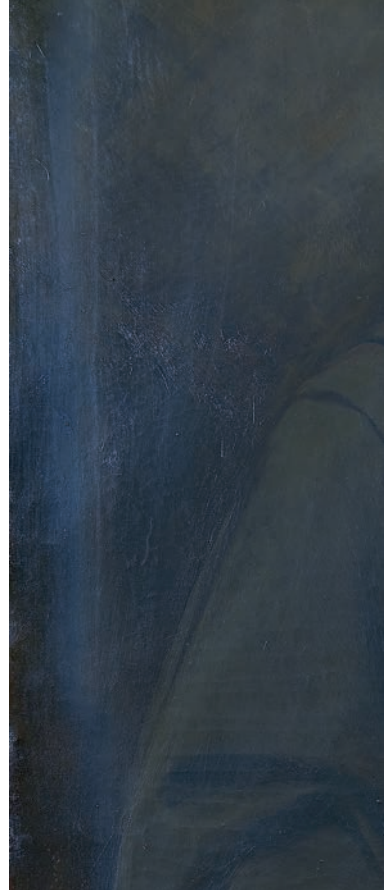
P 18 - 19

SUMARI

29 DESEMBRE 2024

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
Resum de l'any	08
Vida eclesial	14
Reportatge	24
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

20

L'exclusió residencial a la diòcesi de Barcelona

Càritas Barcelona fa un avançament de l'informe Foessa 2025

24-28

El llegat de Bernat Boïl

És recordat pel seu paper en l'evangelització del Nou Món durant el segon viatge de Cristòfor Colom

38-39

Exposició amb quadres de Pau VI al Museu Diocesà de Barcelona

Homenatge a la seva figura a través de les obres que formen part del fons del Museu Col·lecció Pau VI

47

“Déu també vol estar dins de les empreses”

Ramón J. Fonte, psicòleg vinculat al món de l'empresa

EDITORIAL

En mode jubilar

El diumenge 29 de desembre és la data assenyalada perquè les Esglésies diocesanes facin la seva obertura de l'Any Jubilar 2025, que se celebra amb el lema “Pelegrins d'Esperança”. L'obertura de la porta santa a nivell diocesà arriba cinc dies després de la que va fer el papa Francesc el 24 de desembre a la basílica de Sant Pere del Vaticà.

Tots els fidels d'arreu del món tenen l'oportunitat de viure l'Any Jubilar i d'obtenir la indulgència plenària ja sigui peregrinant a Roma o bé més a prop de casa. En el cas de l'arquebisbat de Barcelona, les esglésies on es podrà obtenir la indulgència plenària són la catedral, les basíliques de la Sagrada Família, de la Mercè, del Sagrat Cor del Tibidabo i de Santa Maria de Mataró, la parròquia de Santa Maria de Cornellà de Llobregat, el santuari de Sant Josep de la Muntanya i l'església del Cottolengo del Pare Alegre.

En el cas de l'arquebisbat de Tarragona, són la catedral de Santa Tecla, la parròquia-santuari de la Mare de Déu del Lledó de Valls, el santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus, el santuari de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc i la parròquia de Sant Salvador del Vendrell. El Jubileu sempre és un esdeveniment de gran importància espiritual, eclesial i social en la vida de l'Església, com també ho és a nivell particular, quan cadascun de nosaltres celebrem dates assenyalades en el nostre calendari biogràfic. El Jubileu de l'Església universal, o bé els petits jubileus en la vida de cadascú, ens ajuda a fer memòria que Déu és amb nosaltres i obre un ventall de possibilitats immenses de tornar a posar-lo al centre de la nostra vida.

Així, doncs, aquest 2025, posem-nos en mode jubilar convocats sota el signe de l'esperança.

Bon any nou!

.....

Obertura de l'Any Jubilar a l'arxidiòcesi de Barcelona

Celebració presidida pel
Cardenal Joan Josep Omella,
Arquebisbe de Barcelona

CATEDRAL DE BARCELONA

Diumenge 29 de desembre del 2024 a les 19.15 h

Missa retransmesa en streaming a esglesia.barcelona/en-directe

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Catedral de Barcelona

La setmana en tuits

MERITXELL RUIZ

@RuizIsern

17/12/2024

Secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya Ciceró deia que la literatura és “l'aliment de la joventut i l'esbarjo de la vellesa... ens dona esplendor en la prosperitat i és un recurs en la desgràcia”. Una eina indispensable

XISKYA VALLADARES

@xiskya

17/12/2024

Religiosa de Puresa de Maria Per molts anys al papa Francesc en el seu 88 aniversari. Que Déu li regali la pau al món i veure l'Església vivint la sinodalitat. Avui prego especialment per ell

EVA FERNÁNDEZ

@evaenlaradio

15/12/2024

Corresponsal de la Cope al Vaticà El Papa ha rebut les restes d'un Àngel destrossat per la dana a la parròquia de Picanya. Estava al costat del sagrari juntament amb un altre àngel irrecuperable. En nom de tots els morts i dels qui ho han perdut tot i en agraïment per la seva proximitat

LA SETMANA

Escollat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

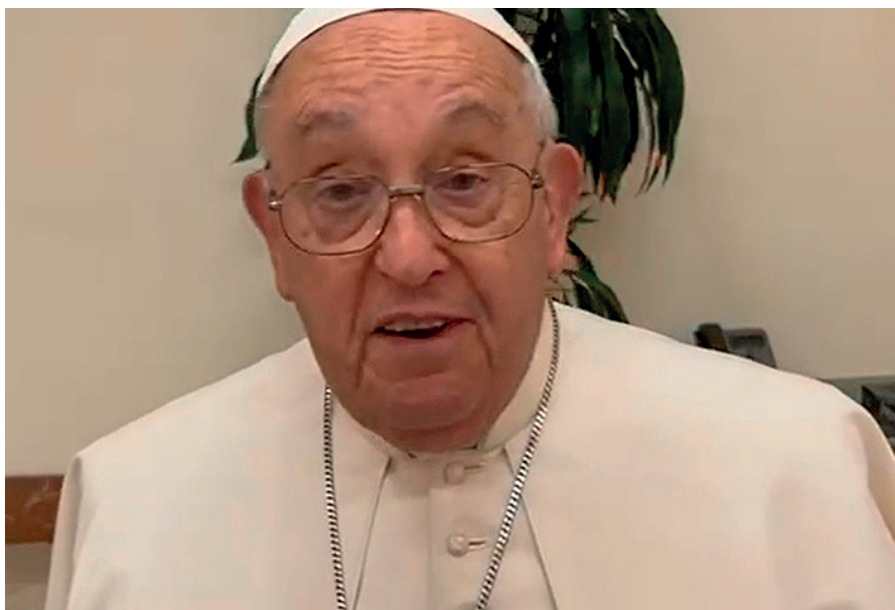
OBERTURA DEL JUBILEU A LA CATEDRAL DE BARCELONA

Oferim, el 29 de desembre a les 19.15h, la missa d'obertura de l'Any Jubilar a l'arxidiòcesi de Barcelona, des de la catedral i presidida pel cardenal Joan Josep Omella. És una concelebració unida a totes les diòcesis del món, introduïda per una *statio* o processó des de l'església de Sant Felip Neri. Es podrà guanyar la indulgència plenària a la mateixa catedral, a les basíliques de la Sagrada Família, la Mercè, el Sagrat Cor del Tibidabo i Santa Maria de Mataró, a la parròquia de Santa Maria de Cornellà de Llobregat, al santuari de Sant Jo-

sep de la Muntanya i a l'església del Cottolengo del Pare Alegre.

Aquest diumenge posterior a l'obertura de la Porta Santa al Vaticà, ressonen a Barcelona les paraules transmeses pel cardenal Omella en una carta on recorda que “vivim en un món marcat per guerres, violència, conflictes, marginació, pobresa, abusos” i altres perversions “que porten moltes persones a la desesperança”. L'arquebisbat “ajudarà les entitats que lluiten contra el tràfic de persones i que ofereixen un futur d'esperança a infants i adults”.

Zoom **MACIÀ GRAU**

El dijous 19 de desembre, els fidels de l'Església de Barcelona van rebre una gran sorpresa en veure com el papa Francesc els adreçava un missatge que acaba amb un “Bon Nadal a tothom” en català. En el vídeo, emmarcat dins del Calendari d'Advent virtual promogut per l'arxidiòcesi barcelonina, el Pontífex destaca el valor de l'esperança per viure Nadal amb alegria i preparar-nos per al proper any 2025, marcat pel Jubileu.

L'efemèride **JOAN PALLARÈS-PERSONAT**

30 de desembre del 1924

Amb l'obertura del tram entre Lesseps i plaça Catalunya, Barcelona compta amb la primera línia de metro

PILARÍN BAYÉS

La sal de la terra

Un Jubileu per al segle XXI

JOAQUIM AMARÉ

Delegat diocesà per al Jubileu 2025 del bisbat de Tortosa

Amb l'obertura de la Porta Santa pel papa Francesc al Vaticà, s'ha posat a caminar el Jubileu d'aquest any 2025, tal com s'estableix a la butlla de convocatòria *Spes non confundit*, promulgada el 9 de maig de l'any passat.

Des dels inicis, el poble de Déu ha viscut aquesta celebració com un do especial de gràcia, caracteritzat pel perdó dels pecats i, particularment, per la indulgència, expressió plena de la misericòrdia de Déu. Ara el Sant Pare crida tot el poble cristià a ser pelegrins d'esperança en aquest Jubileu 2025.

El papa Francesc ens recorda moments difícils del món actual, com ara: la gran crisi provocada per la

Aquest Jubileu 2025 té un fort significat i contingut pastoral i social

pandèmia del 2020; la creixent quantitat de conflictes armats; països que no poden fer front al pagament del seu deute; persones privades de llibertat; els pobres; els malalts... Moltes foscores que ens impedeixen veure la llum de la pau i l'esperança al nostre món.

En els seus inicis (Lv 25), el Jubileu s'apuntava com l'ocasió per restablir la relació correcta amb Déu, amb les persones i amb la creació, i comportava el perdó dels deutes, la restitució dels terrenys i el repòs de la terra. Temes que, passats els anys, encara estan de plena actualitat adaptats a realitats diferents.

Aquest Jubileu 2025 té un fort significat i contingut pastoral i so-

cial, així com un compromís per la pau, per una cultura a favor de la vida, treballar per la inclusió, amb la fe i l'esperança com a valors per canviar el món, i amb una atenció concreta cap a les víctimes del tràfic de persones i l'explotació sexual i laboral.

Que el visquem plens d'esperança. Una esperança, fonamentada en la segona vinguda de Jesús; i signe de reconciliació amb Déu, centre de la nostra existència, i estenent aquest do al conjunt de la humanitat i a tota la creació.

Que aquest pelegrinatge ens obri una porta a viure més plenament la nostra fe en aquest Jubileu del segle XXI acabat de començar. ■

Rosa Deulofeu (1959-2004), el somriure de la fe

Memòria agraïda

MN. FIDEL CATALÁN

Vicari general de Terrassa

Vaig conèixer la Rosa quan era presidenta del MCEC i després especialment vaig col·laborar amb ella quan era delegada de Pastoral de Joventut. Jo aleshores estava destinat com a formador al Seminari Menor de Barcelona i era consiliari diocesà del Moviment de Joves Cristians de Comarques-JARC. Sovint ens convocava als consiliaris per parlar individualment o en grup.

L'any 2000 vaig tenir el goig de formar part de l'equip de la Delegació que participà en la Jornada Mundial de la Joventut a Roma, a petició seva. Ella va crear un equip de persones, preveres i laics, que vàrem treballar molt bé i que vam viure, des de la nostra responsabilitat, aquella experiència eclesial tan intensa i única.

Feia de la conversa un estil pastoral i personal d'apropament

Recordo la Rosa com una persona d'Església, que creava comunió amb la seva manera de fer, amb l'atenció a les persones, les propostes que feia, i també amb la seva presència en tots els actes i reunions on era convocada arreu de la diòcesi. Creava comunió i també patia per la comunió quan no sempre hi havia correspondència per l'altra part. Això la feia patir molt.

Era una dona dialogant, d'una gran proximitat, que es preocupava sempre per l'altre, per la seva fe i també per la seva vida concreta, i que feia de la conversa un estil pastoral i personal d'apropament i de crear sinergies a favor de l'Església, acostant les persones a Déu. No escatimava esforços en aquest sentit.

Era una persona de fe, d'una pro-

funda espiritualitat, que es deixava acompanyar. Que sabia encaixar els cops difícils des d'aquesta fe, que assumia el dolor, les contradiccions i les dificultats amb una confiança plena que es traspuava en el tracte que tenies amb ella, fins al final de la seva vida, enmig del dolor.

I era també molt femenina, molt humana, sabia gaudir de la vida, de la companyia i conversa amb els bons amics, tot i que amb ella tothom es podia sentir amic. Una dona amb caràcter que amb un somriure sempre als llavis era capaç de dir les coses, encara que no sempre fossin agradables, cercant el bé de l'altre. Aquest somriure i bon humor dels quals el papa Francesc afirma que són signes de santedat. ■

Avui, que celebrem la Jornada de la Sagrada Família, preguem també perquè aquest Jubileu doni fruit abundant

Un any de gràcia

CARD. JOAN JOSEP OMELLA OMELLA

Arquebisbe de Barcelona

En aquesta octava de Nadal, celebrem el dia de la Sagrada Família de Jesús, Josep i Maria, que es presenta com a model de fe i esperança. Demanem a Jesús, Maria i Josep que inspirin les famílies a ser testimonis de l'amor de Déu, a ser portadores de la Bona Notícia que és font d'esperança per al món.

Aquest any la festa de la Sagrada Família coincideix amb un altre fet molt remarcable: l'inici, en cada una de les diòcesis del món, de l'Any Jubilar 2025 sota el lema "Pelegrins d'esperança".

El Sant Pare va iniciar oficialment el Jubileu 2025 el 24 de desembre passat, de 2024, amb el ritu d'obertura de la Porta Santa a Roma. Aquest bell gest ens recorda que el Jubileu pot ser una gran ocasió per trobar-nos amb Crist. Ell és la porta. El qui entri a través d'Ell tindrà vida abundant (cf. Jn 10,9-10).

Avui tenim la joia de celebrar a la catedral de Barcelona una eucaristia per l'inici del Jubileu al nostre arquebisbat. Déu vulgui que aquesta celebració ens animi a viure aquest temps amb l'alegria que neix de l'esperança posada en Déu. El Jubileu cristià té el seu origen en el jubileu hebreu. Al llibre del Levític de l'Antic Testament, llegim que cada cinquanta anys el poble d'Israel celebrava un any sant en què els esclaus recuperaven la llibertat i es perdonaven els deutes econòmics contrets (cf. Lv 25,8-13).

A l'Església catòlica, el jubileu és una celebració que de manera ordinària té lloc cada vint-i-cinc anys. És un temps en què es concedeixen gràcies espirituals (indulgències) als fidels. És una ocasió per reconstruir les relacions amb Déu i amb els nostres germans. Deixem que el Senyor guareixi els nostres cors. Redescobrim durant aquests dies el valor del perdó. Durant aquest any apropem-nos amb fe al sagrament de la reconciliació.

Crist és el fonament del Jubileu. A la sinagoga de Natzaret, al començament de la seva vida pública, Jesús proclama "l'any de gràcia del Senyor" (Lc 4,19). Ell ens ha portat

la Bona Nova, especialment als més vulnerables.

Observem, per un instant, el logotip del Jubileu. En ell apareixen quatre figures de diferents colors. Hi podem veure representada la humanitat, en tota la seva diversitat, persones de diferents races i cultures. Si ens hi fixem bé, veurem que les figures estan abraçades. I és que el Jubileu és una crida a construir, amb la força de l'Esperit Sant, un món on regnin l'amor i la fraternitat.

Veiem també com les figures es mantenen fermes en un mar agitat. No s'enfonsen perquè s'aferren a una creu que acaba en una àncora. L'àncora és Jesucrist. Si vivim units a Crist, no podran amb nosaltres les tempestes de la vida. Ell ens ajuda a mantenir viva la fe enmig de les dificultats. Res ni ningú podrà mai separar-nos del seu amor (cf. Rm 8,39).

Benvolguts germans i germanes, avui que celebrem la Jornada de la Sagrada Família, preguem també perquè aquest Jubileu doni fruit abundant. Demanem al Senyor que ens animi a ser "pelegrins d'esperança" per a un món ferit. Que Maria, mare de l'esperança, ens ensenyi a mantenir viva la confiança en el Senyor. ■

18 DE FEBRER.

Vuitena edició de Sent la Creu, iniciativa organitzada pel Secretariat diocesà de Pastoral amb Joves, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Hi participa el patriarca llatí de Jerusalem, el cardenal Pierbattista Pizzaballa, el qual concedeix una entrevista a *Catalunya Cristiana*.

Agustí Codinach

Dotze mesos en la vida de l'Església

Fem un repàs de les notícies més rellevants que s'han anat publicant a les pàgines del nostre setmanari durant el 2024

MAC

1 de gener. Mor Giorgio Chevallard, delegat d'Ajuda a l'Església Necessitada a la diòcesi de Terrassa, als 73 anys.

3 de gener. Traspàs a Lleida del P. Jaume Sidera, claretià i biblista, als 94 anys.

5 de gener. Es commemora el 20è aniversari de la mort de Rosa Deulofeu. El procés de beatificació es va obrir el 2009.

11 de gener. Celebració del centenari de l'aprovació pontifícia de la Institució Teresiana, fundada per sant Pere Poveda.

26 de gener. Mor el P. Josep Alegre, abat emèrit de Poblet, als 83 anys.

3 de febrer. Es presenta una nova ruta arqueològica de la catedral de Tarragona.

6 de febrer. Mans Unides presenta la seva campanya "L'efecte ésser humà. L'única espècie capaç de canviar el planeta".

12 de febrer. Es commemora el centenari del naixement del P. Oriol Diví, monjo de Montserrat.

15 de febrer. Mons. Aurelio García Macías, guardonat amb el X Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica.

17 de febrer. El Sant Pare rep en audiència privada el patronat i l'equip directiu de la basílica de la Sagrada Família. El mateix dia, mor Mons. Juan María Uriarte, bisbe emèrit de Sant Sebastià, als 90 anys, i el lleidatà Josep Serra és elegit nou ministre de l'Orde Franciscà Seglar de Catalunya.

18 de febrer. Vuitena edició de Sent la Creu, iniciativa organitzada pel Secretariat diocesà de Pastoral amb Joves, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Hi participa el patriarca llatí de Jerusalem, el cardenal Pierbattista Pizzaballa, el qual concedeix una entrevista a *Catalunya Cristiana*.

25 de febrer. A l'Àngelus, el Papa es mostra preocupat per "una onada de por i odi" a Europa.

28 de febrer. Presentació de l'Agenda 2024 de Catalunya Sacra al Palau Maricaya de Barcelona. El cardenal José Tolentino de Mendonça, prefecte del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació, hi imparteix una conferència. El nostre setmanari parla amb ell.

29 de febrer. El Dr. Armand Puig rep la Medalla d'Honor de l'Ateneu Universitari Sant Pacià en un acte presidit pel cardenal Joan Josep Omella, gran canceller de l'AUSP.

5 de març. L'arquebisbe de Valladolid, Mons. Luis Argüello, és elegit president de la Conferència Episcopal Espanyola per al quadrienni 2024-2028.

9 de març. Tarragona acull la Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya, amb el lema "Primer anunci: Poble de Déu unit en la missió".

3 d'abril. Lliurament de la 58ena edició dels premis Crítica Serra d'Or a Barcelona. El mateix dia, mor el fotoperiodista Joan Guerrero als 84 anys, que va consagrar la seva vida a la lluita per la justícia social.

11 d'abril. Presentació del llibre *Mireu els lliris del camp. Bisbe Joan Carrera, un testimoniatge de fe*, a l'església de Sant Pau del Camp de Barcelona.

21 d'abril. L'abat de Poblet, fra Octavi Vilà, rep l'ordenació episcopal i pren possessió com a bisbe de Giro-

27 d'abril. Un miler de joves participen en una nova edició de Betel, que se celebra al teatre La Salle Bonanova de Barcelona.

3 de maig. El Papa rep en audiència privada una delegació de la Fundació Blanquerna-Universitat Ramon Llull amb motiu del 75è aniversari de la institució. El mateix dia, mor Mn. Miquel S. Gros i Pujol, erudit eclesiàstic vigatà, als 91 anys.

7 de maig. Traspàs de Joan Rigol, home de fe i de país, als 81 anys.

8 de maig. Les Franciscanes dels Sagrats Cors celebren a Montserrat el 125è aniversari de la mort de la seva fundadora.

9 de maig. Es dona a conèixer la butlla *Spes non confundit* ("L'esperança no enganya"), amb què el Sant Pare convoca el Jubileu del 2025.

Agustí Codinach

21 D'ABRIL.

L'abat de Poblet, fra Octavi Vilà, rep l'ordenació episcopal i pren possessió com a bisbe de Girona a la catedral gironina. El seu lema episcopal és "Sigues al capdavant per servir".

na a la catedral gironina. El seu lema episcopal és "Sigues al capdavant per servir". *Catalunya Cristiana* publica una entrevista amb ell unes setmanes abans.

22 d'abril. La comunitat de Poblet elegix el P. Rafel Barriu com a nou abat.

26 d'abril. Presentació oficial del Mil·lenari de Montserrat al Museu de Montserrat. S'organitzaran més de mil activitats en els quinze mesos de celebracions.

16 de maig. Traspàs de sor Montserrat Casas, abadessa del monestir de Pedralbes de Barcelona, als 90 anys.

26 de maig. Sant Feliu de Llobregat celebra els 20 anys de la diòcesi i els 500 de la catedral-parròquia de Sant Llorenç. *Catalunya Cristiana* entrevista Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

2 de juny. Les Càritas diocesanes catalanes presenten la seva memòria anual.

Agustí Codinach

26 DE MAIG.

Sant Feliu de Llobregat celebra els 20 anys de la diòcesi i els 500 de la catedral-parròquia de Sant Llorenç.

5-6 de juny. Se celebra el II Congrés Internacional sobre Llibertat Religiosa i de Consciència, convocat per la Càtedra de Llibertat Religiosa i de Consciència de Catalunya, de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura.

13-15 de juny. El papa Francesc participa en la cimera del G7, que té lloc a Bari, al sud d'Itàlia.

14 de juny. La catedral de Sant Pere de Vic inaugura el nou Espai Sert.

15 de juny. Terrassa commemora el vintè aniversari de la creació de la seva diòcesi. El nostre setmanari entrevista Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa. El mateix dia, missa d'acció de gràcies a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona pel 150è aniversari de la fundació de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret.

Agustí Codinach

15 DE JUNY.

Terrassa commemora el vintè aniversari de la creació de la seva diòcesi. El mateix dia, missa d'acció de gràcies a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona pel 150è aniversari de la fundació de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret.

©Vatican Media

2-13 DE SETEMBRE.

En el seu viatge apostòlic més llarg, el que fa el número 45 del seu pontificat, el Sant Pare visita Indonèsia, Papua Nova Guinea, Timor Oriental i Singapur.

21 de juny. El bisbat de Vic dedica un any a Mn. Lluís Romeu i Corominas, "apòstol del cant sagrat" amb motiu dels 150 anys del seu naixement.

26 de juny. Celebració del 25è aniversari de la creació de Stella Maris a Tarragona, amb la benedicció de la reforma de les instal·lacions a càrrec de l'arquebisbe Joan Planellas.

5 de juliol. Mor Toni Matas, enginyer, emprenedor i divulgador bíblic, als 56 anys.

7-16 de juliol. Congrés d'Espiritualitat Claretiana a Vic com a colofó del 175è aniversari de la congregació.

9 de juliol. Càritas Catalunya presenta la Memòria 2023 a la seu de Càritas d'Urgell. El mateix dia, els bisbes espanyols aproven el Pla de Reparació Integral a les Víctimes d'Abusos i al Vaticà es dona a conèixer el document *Instrumentum laboris* per a l'assemblea sinodal d'octubre.

11 de juliol. El monestir de Santa Maria de Poblet acull la benedicció abacial del P. Rafel Barruè com a nou abat.

12 de juliol. Josep-Lluís Serrano Pentinat, prevere del bisbat de Tortosa, és nomenat bisbe coadjutor d'Urgell.

1-5 d'agost. Barcelona acull la XXXII Trobada nacional de les verges consagrades.

29-30 d'agost. Se celebren les Jornades de Teologia al Seminari Diocesà de la Seu d'Urgell, amb el tema "Les ferides, el perdó i la reconciliació".

1 de setembre. Missatge del Papa per a la Jornada de Pregària per la Cura de la Creació, sota el lema "Espera i actua amb la creació".

2-13 de setembre. En el seu viatge apostòlic més llarg, el que fa el número 45 del seu pontificat, el Sant Pare visita Indonèsia, Papua Nova Guinea, Timor Oriental i Singapur.

7-8 de setembre. Inici del Mil·lenari de Montserrat, amb unes vespres extraordinàries, un acte institucional i la celebració eucarística. *Catalunya Cristiana* entrevista el pare abat Mannel Gasch.

9 de setembre. El president de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida, Mons. Vincenzo Paglia, participa en una taula rodona sobre medi ambient al Museu Diocesà de Barcelona. El prelat concedeix una entrevista al nostre setmanari.

14 de setembre. Cloenda de l'Any Jubilar Teatí.

19 de setembre. El Dicasteri per a la Doctrina de la Fe reconeix, amb l'aprovació del Papa, els fruits espirituals del santuari de Medjugorje. El mateix dia, s'inaugura el nou curs acadèmic de l'Ateneu Universitari Sant Pacià i es lliura el premi ICIP Construcció de Pau 2024 a l'investigador i activista Vicenç Fisas.

21 de setembre. El nou bisbe coadjutor d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, és ordenat a la ca-

©Vatican Media

11 D'OCTUBRE.

Trobada del president ucraïnès Volodímir Zelenski i el papa Francesc al Vaticà. És la quarta vegada que el mandatari ucraïnès té l'ocasió de reunir-se amb el Pontífex. Tant Rússia com Ucraïna reconeixen el Vaticà com un interlocutor fiable en la qüestió de l'intercanvi de presoners i d'infants deportats.

tedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell. El mateix dia, commemoració dels 50 anys de l'Associació Bíblica de Catalunya.

26-29 de setembre. Viatge apostòlic del papa Francesc a Luxemburg i Bèlgica.

29 de setembre. Celebració de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat amb el lema "Déu camina amb el seu poble". El mateix dia, s'inaugura el nou orgue de la catedral de Lleida i *Catalunya Cristiana* celebra amb un número extraordinari els seus 45 anys de vida.

7 d'octubre. El Sant Pare convida tots els fidels a fer dejuni i pregària per la pau "en aquesta hora dramàtica de la nostra història".

8 d'octubre. El Vaticà comunica el nom del successor de Mons. Agustí Cortés al capdavant del bisbat de Sant Feliu de Llobregat: el dominic Xabier Gómez, nascut a Azkoitia (Guipúscoa) i director del Departament de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola.

11 d'octubre. Trobada del president ucraïnès Volodímir Zelenski i el papa Francesc al Vaticà. És la quarta vegada que el mandatari ucraïnès té l'ocasió de reunir-se amb el Pontífex. Tant Rússia com Ucraïna reconeixen el Vaticà com un interlocutor fiable en la qüestió de l'intercanvi de presoners i d'infants deportats.

HK INVEST

La primera immobiliària amb valors cristians de Catalunya

PROMOCIÓ

Vengui el seu immoble amb nosaltres i li regalem l'IBI de tot l'any, el certificat energètic i la cèdula d'habitabilitat.

- **Compra i venda d'immobles (cases, pisos, locals)**
- **Administració de finques**
- **Lloguer de cases i pisos (estem especialitzats en lloguer per temporada)**
- **Comprem edificis (no importa l'estat en què estiguin)**

936 170 916
616 854 891
696 620 072

joan@hkinvest.es
marian@hkinvest.es

<https://hkinvest.es/>

Carrer d'Europa 8, Barcelona
(darrere d'El Corte Inglés - María Cristina)

23 d'octubre. Traspàs del sacerdot i pensador peruà Gustavo Gutiérrez, als 96 anys, considerat el “pare” de la Teologia de l'Alliberament.

23-27 d'octubre. Brussel·les acull un congrés internacional de moviments cristians no-violents de la xarxa Església i Pau.

24 d'octubre. El Sant Pare dona a conèixer la carta encíclica *Dilexit nos*, sobre l'amor humà i diví del cor de Jesús. Es tracta de la quarta encíclica del papa Francesc.

26 d'octubre. La XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre la Sinodalitat aprova un document final de 155 punts, amb el vistiplau del papa Francesc. Dies més tard, *Catalunya Cristiana* publica una entrevista amb els cardenals Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, i Óscar Andrés Rodríguez Maradiaga, arquebisbe emèrit de Tegucigalpa (Hondures), que han participat en el Sínode.

28 d'octubre. Ràdio Estel celebra el seu 30è aniversari amb una programació especial des de la seu de Càritas Diocesana de Barcelona, a la plaça Nova de Barcelona.

29 d'octubre. El devastador temporal que ha afectat diverses comunitats autònomes, sobretot la Comunitat Valenciana, deixa un balanç de més de 220 víctimes mortals i nombrosos danys materials. Càritas posa en marxa la seva tasca humanitària i solidària a través de diverses campanyes.

30 d'octubre. Més de 500 preveres i diaques de les diòcesis amb seu a Catalunya es troben a la muntanya santa amb motiu del Mil·lenari. L'acte és convocat per la Conferència Episcopal Tarraconense juntament amb l'abadia de Montserrat.

31 d'octubre. S'inaugura el Mausoleu Metropolità de Barcelona a les plantes inferiors de la parròquia de Sant Joan Bosco, beneït pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

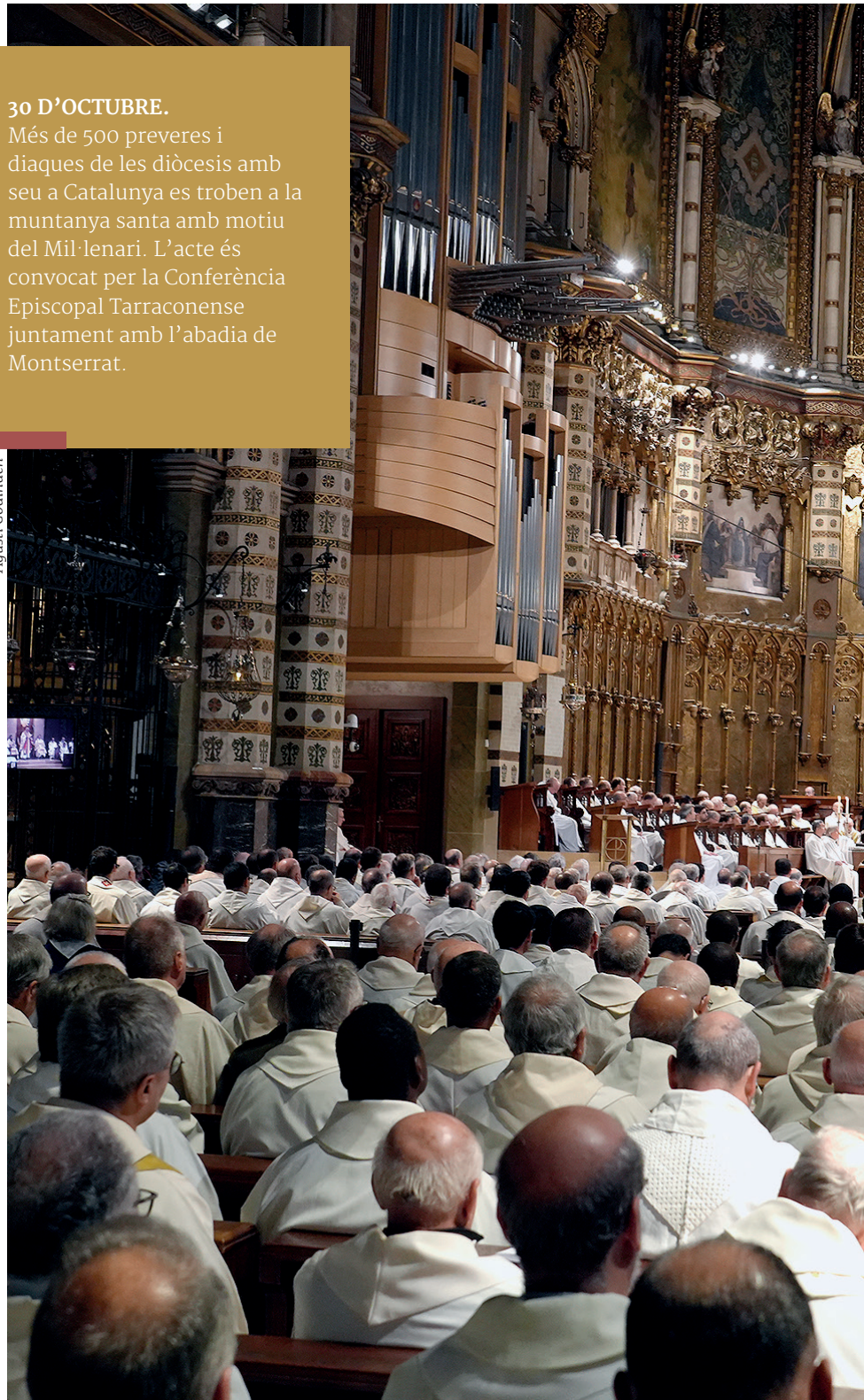
6 de novembre. La imatge de la Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València, és present a la plaça de Sant Pere durant la catequesi del Sant Pare. “Preguem per València i per altres zones d'Espanya que pateixen a causa de l'aigua”, diu el Pontífex.

7 de novembre. La Conferència Episcopal Tarraconense presenta la memòria anual de les diòcesis catalanes.

30 D'OCTUBRE.

Més de 500 preveres i diaques de les diòcesis amb seu a Catalunya es troben a la muntanya santa amb motiu del Mil·lenari. L'acte és convocat per la Conferència Episcopal Tarraconense juntament amb l'abadia de Montserrat.

Agustí Codinach

14 de novembre. Salvador Busquets és nomenat nou president de Càritas Catalunya.

19 de novembre. Es presenta el llibre *Antoni Gaudí, vida i obra*, del prevere i biblista Armand Puig i Tàrrach i publicat per Pòrtic Edicions, a La Pedrera.

23 de novembre. Són beatificats a la basílica de la Sagrada Família el sacerdot Gaietà Clausellas i el laic Antoni Tort, màrtirs de la persecució religiosa dels anys trenta.

25 de novembre. Mor Mn. Miquel Barbarà, que va desenvolupar nombroses responsabilitats a l'arquebisbat de Tarragona, als 85 anys. El mateix dia, és beatificada sor Joana de la Creu, coneguda per la seva saviesa mística i mestratge espiritual.

27 de novembre. Es constitueix la Taula de Diàleg Interconfessional de Catalunya en un acte que té lloc a l'església de Sant Pau del Camp de Barcelona.

30 de novembre. La catedral de Sant Feliu de Llobregat acull la missa amb l'ordenació episcopal de Xavier Gómez i l'inici del seu ministeri com a bisbe d'aquesta diòcesi, en substitució de Mons. Agustí Cortés. Ha triat com a lema episcopal "*Humilitas*".

8 de desembre. Fa 170 anys que el papa Pius IX va proclamar el dogma de la Immaculada Concepció.

15 de desembre. El Papa visita l'illa de Còrsega, un dels territoris més desafavorits de França. ■

Agustí Codinach

30 DE NOVEMBRE.

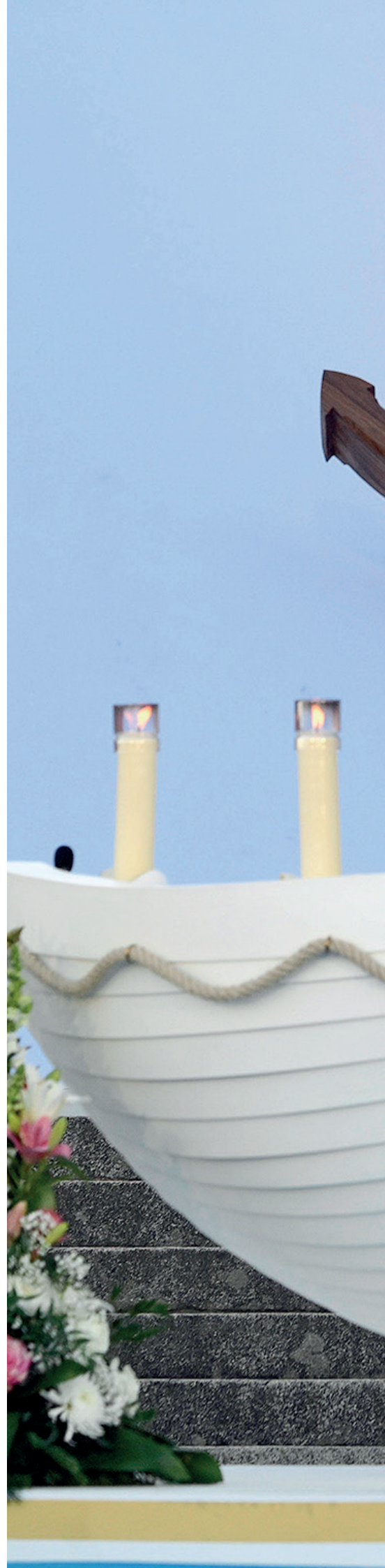
La catedral de Sant Feliu de Llobregat acull la missa amb l'ordenació episcopal de Xavier Gómez i l'inici del seu ministeri com a bisbe d'aquesta diòcesi, en substitució de Mons. Agustí Cortés. Ha triat com a lema episcopal "*Humilitas*".

V

© Vatican Media

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana recollim la visita del **Papa** a **Còrsega**, repassem les **efemèrides** del **2025** i parlem de les dades d'**habitatge** de l'informe **Foessa** per a l'arxidiòcesi de **Barcelona**

El Papa va celebrar la missa a la plaça d'Austerlitz, a Còrsega, amb motiu del congrés "La religiositat popular a la Mediterrània" el 15 de desembre passat.

Francesc participa en una trobada sobre religiositat popular a Còrsega

Pau per a les terres que banya la Mediterrània

El Papa dona molta importància a la religiositat popular i no es va voler perdre aquest congrés.

ÁNGELES CONDE
Ciutat del Vaticà

Dos dies abans de fer 88 anys, el papa Francesc va fer el viatge número 47 del seu pontificat. El destí va ser l'illa de Còrsega, on la França catòlica va obrir els braços per rebre el Successor de Pere. Francesc va viatjar a la que, probablement, sigui la regió més devota del país gal per participar, precisament, en una trobada sobre religiositat popular a la Mediterrània.

En el discurs amb el qual va cloure l'esdeveniment, el Papa va posar en relleu aquesta forma de viure la fe i també va al·ludir a la qüestió de la laïcitat, al país que presumeix per excel·lència de la separació entre Església i Estat.

Pel que fa a la primera qüestió, el Pontífex va advocar per no identificar la pietat popular amb el folklore. Va desitjar que no es contaminin "de creences supersticioses" i que es

protegeixi de qualsevol "instrumentalització" per part de "grups que pretenen enfortir la seva identitat de manera polèmica, alimentant particularismes, antagonismes i postures excloents". "Res d'això respon a l'esperit cristià de la pietat popular", va assegurar des del Palau de Congressos d'Ajaccio.

Sobre la "sana laïcitat", Francesc va convidar a un diàleg "obert, fructífer i franc" entre autoritats civils i religioses. Així mateix va explicar que la laïcitat no té res a veure amb el laïcisme i es va referir a una frase de Benet XVI: "Laïcitat significa alliberar la religió del pes de la política i enriquir la política amb les aportacions de la religió, mantenint la distància necessària, la distinció clara i la col·laboració indispensable entre totes dues."

A la catedral de l'Assumpció, el Papa va poder prendre el pols a l'Església local, encapçalada pel cardenal espanyol Francisco Javier Bustillo. A Còrsega hi ha uns 280.000 catòlics per a 64 sacerdots. El Sant Pare va donar les gràcies a catequistes, religiosos, religioses i preveres pel treball que fan a l'illa i els va instar a cuidar-se per poder

continuar treballant pel Regne de Déu. Tot seguit, durant el res de l'Àngelus, va demanar a la *Madunnuccia* de Còrsega que "totes les terres que banya la Mediterrània tinguin pau".

Francesc va presidir la missa dominical a la plaça Austerlitz en companyia d'uns 7.000 fidels sota el monument dedicat a Napoleó. En l'homilia va recordar que al món "no manquen motius greus de dolor entre les nacions: misèria, guerres, corrupció, violència". Davant d'aquestes desgràcies, la Paraula de Déu "ens conforta" i l'Església "anuncia una esperança segura que no defrauda, perquè el Senyor ve a habitar entre nosaltres".

La marató del Papa a Còrsega va acabar amb una reunió de 45 minuts amb el president francès Emmanuel Macron. Com que Francesc no va anar a la reobertura de Notre-Dame, Macron el va obsequiar amb un llibre que mostra com ha estat restaurat el temple. El Vaticà no va oferir cap informació sobre el contingut de la trobada, però sí que ho va fer el palau de l'Elisi. En una nota, indica que van centrar la conversa en la situació d'Ucraïna, Síria, Israel, Palestina i el Líban. ■

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Un pas en contra de la violència a l'Església

El 2016 l'arxidiòcesi de Madrid va crear la Comissió diocesana per una Vida Lliure de Violències contra les Dones (CDVLD). Va ser una decisió valenta i compromesa per aconseguir que les comunitats cristianes siguin espais acollidors, segurs i lliures de violència. Al llarg d'aquests 7 anys la CDVLD ha organitzat tallers, vetlles de pregària cada 25N, un decàleg de bones pràctiques i ha elaborat alguns recursos.

Rere la feina de la CDVLD hi ha la convicció que la comunitat salva les dones de l'aïllament, de la impotència, de la vulnerabilitat i ajuda a trencar el silenci. Com a fruit de l'experiència d'aquests anys, les dones creients que formen aquesta comissió han elaborat una guia per a parròquies. Aquesta guia neix del somni d'aconseguir una vida lliure de violències contra les dones en la societat, però especialment a l'interior de l'Església. Les dades de dones assassinades i de fills assassinats o orfes són esfereïdores. Els cristians podem sentir-nos paralizats o podem, com Jesús, implicar-nos a curar aquesta "lepra" del nostre temps. La guia és un recurs senzill i clar, especialment dedicat a agents de pastoral. Proposa mirar, discernir i actuar. Ofereix una anàlisi que ajudi a comprendre aquest tema tan complex, i recursos per a la seva detecció i per a l'acompanyament de les víctimes. Va ser presentada dilluns 2 de desembre a l'arquebisbat per la CDVLD i pel cardenal José Cobo i es pot descarregar a www.pastoral-socialmadrid.com/libres-de-violencias-contra-las-mujeres-guia-para-parroquias/. Tant de bo sigui un recurs molt utilitzat perquè, com a cristians i com a Església fem un pas més contra la violència masclista.

TERESA CASILLAS

Neuroquímica i educadora

PRESÈNCIA DEL GOVERN DE CATALUNYA

El 14 i 15 de desembre el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat de Catalunya, Ramon Espadaler, va visitar oficialment Còrsega, acompanyat pel director general d'Afers Religiosos, Ramon Bassas, en el marc de la participació del Papa en el congrés sobre religiositat popular.

Espadaler i Bassas van assistir als principals actes oficials de la visita del Sant Pare a Còrsega, incloent la cloenda del congrés i l'eucaristia que va presidir el Pontífex a la plaça d'Austerlitz. En una entrevista a Ràdio Estel, Espadaler valorava positivament la visita a Còrsega i la trobada amb Francesc. Com reconeixia el conseller, va traslladar al Pontífex el desig del president Salvador Illa de visitar el Papa a Roma en un futur proper. Ramon Espadaler també destacava que "les relacions del Govern amb l'Església catòlica són fluides, com també ho són amb les altres confessions".

En aquest sentit, Espadaler, que ja va mostrar el seu suport al Papa per desenvolupar un concepte de laïcitat que "no sigui estàtic i rígid, sinó evolutiu i dinàmic", remarcava la importància de "promoure la col·laboració constant entre les autoritats civils i eclesiàstiques per al bé de tota la col·lectivitat, respectant els límits de les seves pròpies competències i espais".

Fa 1.700 anys del Concili ecumènic de Nicea, contra l'heretgia arriana, que defineix el "Credo"

Efemèrides 2025

JOAN PALLARÈS-PERSONAT

Redacció

Fa 25 anys. Any 2000: el 10 de setembre moria el monjo montserratí Maur M. Boix, responsable de Publicacions de l'Abadia de Montserrat; el 30 de novembre Tarragona era declarada Patrimoni de la Humanitat per la Unesco; el 21 de desembre era assassinat l'economista i historiador Ernest Lluch a Barcelona.

Fa 50 anys. Any 1975: el 26 de juny moria a Roma sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei; entre finals de setembre i finals de novembre, darreres execucions a pena de mort de la dictadura espanyola; el 20 de novembre moria Franco i era coronat Joan Carles I; "Marxa Verda" del Marroc per ocupar el Sàhara espanyol; inici del Congrés de Cultura Catalana, en diverses localitats i diversos sectors, que s'estendria fins al 1977.

Fa 75 anys. Any 1950: fundació de l'Obra del Ballet Popular; l'1 de novembre, proclamació del Dogma de l'Assumpció de Maria per part del papa Pius XII; el 14 de desembre es crea l'ACNUR per a la protecció dels refugiats; el 15 de desembre, moria l'escriptor Josep Maria Folch i Torres, i el 13 de maig el català Jaume Font, bisbe de Zamora, era nomenat primer bisbe de Donosti.

Fa 100 anys. Any 1925: el 12 de maig, naixia Jordi Bonet Armengol,

El divendres 28 de juny va tenir lloc la tradicional audiència amb la delegació del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble. Després de la trobada, el papa Francesc va confirmar la seva voluntat de viatjar a Nicea amb motiu de la commemoració dels 1.700 anys del Concili.

arquitecte vinculat a la Sagrada Família (†2022); l'11 de desembre, es publicava l'encíclica *Quas Primas* del papa Pius XI, que estableix la solemnitat de Crist Rei; el bisbe Josep Miralles Sbert passava de la seu episcopal de Lleida a la de Barcelona com a coadjutor del bisbe Guillaumet, malalt, que moria l'any següent; Monsenyor Félix Bilbao, auxiliar de Tortosa, passava a bisbe titular en morir el bisbe Pere Rocamora.

Fa 150 anys. Any 1875: el 2 d'abril moria sant Francesc Coll, fundador de les Dominiques de l'Anunciata; amb la derrota dels carlins el 26 d'agost a la Seu d'Urgell i la proclamació com a rei a Morvedre d'Alfons XII el 30 de desembre, es donava per acabada la III Guerra Carlina; creació de l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona.

Fa 175 anys. Any 1850: el 30 de maig, reunió dels propietaris agrícoles a la Diputació de Barcelona, constituent el que serà l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

Fa 200 anys. Any 1825: s'establí a Barcelona la Cereria Lluís Codina; el Masnou es constituïa com a municipi independent.

Fa 250 anys. Any 1775: acabament de l'església de la Santa Creu, a Cabriels.

Fa 300 anys. Any 1725: el 30 d'abril se signava la Pau de Viena, final oficial de la guerra de Successió i consolidació del llarg exili català a Àustria.

Fa 350 anys. Any 1675: el 25 de maig reconeixement canònic del bisbe sant Oleguer, fins aleshores d'advocació popular.

Fa 400 anys. Any 1625: fundació del convent de Sant Francesc, a Manresa; el 10 d'abril moria sant Miquel dels Sants; el papa Alexandre VII donava el nom de la Mare de Déu del Patrocini a l'advocació abans coneguda com de l'Altar Major, o dels Dissabtes, a Cardona; l'arquebisbe Juan de Hoces obtenia per a l'església de Constantí una relíquia de sant Isidre llaurador, una de les primeres venerades a Catalunya, tres anys després de ser canonitzat.

Fa 650 anys. Any 1375: es publicava el gran atlas català, obra del jueu mallorquí Abraham Cresques.

Fa 700 anys. Any 1325: el 15 de maig Ramon Muntaner començava a escriure la seva *Crònica*.

Fa 750 anys. Any 1275: 6 de gener,

moria sant Ramon de Penyaafort.

Fa 800 anys. Any 1225: l'abat de Poblet concedia la carta de població a les localitats de Juncosa, els Torms i el Soleràs, dominis que havia comprat l'any anterior; el 27 de desembre es donava la carta de fundació de Bellver de Cerdanya; els Framenors arribaven a Vic; es consagrava l'església de Sant Andreu de Gutarriu, a Sales de Llierca.

Fa 850 anys. Any 1175: els religiosos de Vallbona es traslladaven al Montsant (l'any següent amb la incorporació al Cister restava monestir femení); primer esment escrit de Sant Jaume de Vilanova del Pla, al Moianès.

Fa 900 anys. Any 1125: es construïa el santuari de la Mare de Déu de Montcorb, a Riudarenes; per culpa de les incursions almoràvits es destruïen

esglésies com Sant Benet de Bages; es fundava, segons la data acceptada, el convent de la Mercè a Lleida, una de les primeres cases de l'orde i avui Acadèmia Mariana.

Fa 1.000 anys. Any 1025: es fundava el monestir de Montserrat; trobem el primer esment de Sant Pere de Matamargó, de la parròquia de la Pobla de Claramunt dins del Castell, de Santa Maria de Sau, de Sant Miquel de Sorerols i de Sant Feliu de Cabrera.

Fa 1.100 anys. Any 925: primer esment de la parròquia de Sant Sadurní de Noya, a les Lloses, de Sant Miquel de la Cortada i d'Esponellà.

Fa 1.700 anys. Any 325: se celebrava el Concili ecumènic de Nicea, contra l'heretgia arriana, que defineix el "Credo". ■

FORN DE PA MISTRAL

Un obrador amb molta història,
amor i qualitat

Diumenge
dia 5-01
obert!

**DE DILLUNS A DISSABTE
DIUMENGES I FESTIUS, TANCAT**

Ronda de Sant Antoni, 96, Barcelona
Astúries, 35, Barcelona

En el cas de les famílies amb infants i adolescents la situació s'agreuja, i afecta 4 de cada 10 famílies

Una de cada quatre persones de la diòcesi de Barcelona viu en exclusió residencial

Els responsables de Càritas Barcelona, el 18 de desembre, van presentar la campanya de Nadal 2024.

REDACCIÓ

1 de cada 4 persones de la diòcesi de Barcelona viu en exclusió residencial. Així ho indiquen les dades que Càritas Diocesana de Barcelona va presentar a la roda de premsa de Nadal, celebrada el 18 de desembre.

MIRIAM FEU

“Són molts els infants que viuen les conseqüències de no comptar amb un habitatge digne”

En presència del bisbe auxiliar de Barcelona Javier Vilanova, Càritas va fer un avançament de les principals dades d'habitatge de l'informe FOESSA de la diòcesi de Barcelona, que es presentarà de forma completa durant l'any 2025.

Miriam Feu, responsable d'Anàlisi Social i Incidència de Càritas Diocesana de Barcelona, va explicar que el 26,6% de la població (726.000 persones) de la diòcesi de Barcelona pateix exclusió residencial, i que la situació de l'habitatge s'agreuja en les famílies amb infants i adolescents, i n'afecta 4 de cada 10. “Són molts els infants que viuen en primera persona les conseqüències de no comptar amb un habitatge digne. No tenir habitació per a un mateix, o no saber fins quan podrà estar-te al pis on vius té un fort impacte en el present i

el futur més immediat d'aquests nens i nenes”, va dir Feu.

D'altra banda, la responsable de Càritas va detallar que un 15% de la població (415.000 persones) es queden en situació de pobresa severa una vegada pagades les despeses relacionades amb l'habitatge i que, en el cas de les famílies amb fills, aquesta xifra torna a ser més alta, i afecta el 25%.

Pel que fa a la situació d'aquestes famílies, un 25% (120.000 famílies) es veuen obligades a viure en un habitatge inadequat, on es donen situacions d'insalubritat, amuntegament o viuen en entorns degradats. Són famílies que fan vida en locals, soterranis, immobles sense accés a subministraments o espais sense llum natural, entre d'altres.

Així mateix, gairebé un 10% (47.000 famílies) viuen en un habitatge insegur. “Són famílies que es veuen obligades a viure en habitacions o acollides a casa d'un familiar o amic, sense un títol acreditant. Viuen amb la incertesa de no saber si les faran fora d'un dia per l'altre, pateixen dificultats a l'hora d'empadronar-se o es veuen obligades a canviar d'habitació diverses vegades en un mateix any. L'angoixa que això els provoca incideix directament en seu el benestar emocional”, va advertir.

En aquest context, durant el 2023 Càritas Diocesana de Barcelona va destinar més d'1,3 milions d'euros en ajudes per habitatge, que van beneficiar 1.300 llars. D'altra banda, l'entitat va donar resposta residencial a prop de 2.000 persones, gràcies a pisos unifamiliars del projecte Oikos (gestionat conjuntament amb la Fundació Habitatge Social), pisos compartits i centres residencials. ■

VIC

Els joves participaran en el Jubileu a Roma a l'estiu

La Delegació de Joves organitza un pelegrinatge a Roma que tindrà lloc del 27 de juliol al 4 d'agost. Durant tota la setmana es podrà participar en les activitats del Jubileu i hi haurà l'oportunitat d'anar al Vaticà i passar per la Porta Santa. L'import de la peregrinació és de 485€ (tot inclòs). També, hi ha l'opció de venir només el cap de setmana. Informació i inscripcions: desperta.cat o al WhatsApp: 621 140 086.

LLEIDA

Benedicció de "jesusets" del pessebre

La catedral de Lleida va acollir el 15 de desembre la tradicional benedicció dels "jesusets" del pessebre. Una bona colla d'infants van presentar les seves imatges del nen Jesús a l'altar després de l'eucaristia, presidida pel bisbe emèrit, Joan Piris, que va ser l'encarregat de beneir-les. La benedicció coincideix amb la Jornada de Germanor de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

SOLSONA

Festa de la Puríssima a la parròquia de Tàrraga

La parròquia de Tàrraga celebrà solemnement la festivitat de la Immaculada Concepció amb una eucaristia amb la presència dels nens/es de la catequesi, que pujaren al voltant de l'altar durant el Pàrenostre cantat. El moment més emotiu fou acabada la missa, fora del temple, amb l'enlairament de dos-cents globus ecològics i biodegradables després de cridar tots junts: "Felicitats, Mare de Déu!"

TARRAGONA

Benedicció del nou altar de la parròquia de Sant Pau de Tarragona

Com ja és tradició, la parròquia de Sant Pau de Tarragona va celebrar, el dia 14 de desembre, la missa Rorate, una celebració que té lloc durant l'Advent i que se celebra abans de la sortida del sol, només amb la il·luminació dels ciris i les espelmes, recordant la Llum que va néixer a Betlem. Durant la celebració es va beneir el nou altar de la parròquia, que serà consagrat en la solemnitat de la Conversió de Sant Pau de l'any vinent, el dia 25 de gener.

TORTOSA

Reunió de la Delegació Diocesana de Missions

El diumenge 17 de novembre es va reunir la Delegació Diocesana de Missions a la parròquia de Sant Miquel, de La Cava-Deltebre, aprofitant la visita dels missioners combinats Leonor Flores, Miguel Còrdova i Francisco Gaspar, de l'ISCAM, Grup d'Animació Missionera.

TERRASSA

Recés d'Advent del clergat

El clergat de la diòcesi es va reunir al Centre Borja per al recés d'Advent, amb una reflexió a càrrec de fra Borja Peyra, prior del monestir de Poblet. Durant la jornada, celebrada el dilluns 9 de desembre, es va aprofundir en el sentit de l'esperança a través d'una *lectio divina* basada en el capítol 12 del llibre de l'Apocalipsi.

GIRONA

El Jubileu inicia el cicle de conferències de l'ISCRG

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona ha iniciat un cicle de conferències que abordarà tres esdeveniments que tenen lloc durant aquest curs: el Jubileu, els 1.700 anys del Concili de Nicea i el Mil·lenari de Montserrat. La primera va tenir lloc el 12 de desembre sota el títol *Camins d'Esperança... signes per viure el Jubileu del 2025*.

URGELL

Recés d'Advent al santuari de Balaguer

El Recés d'Advent per als fidels de la diòcesi d'Urgell es va dur a terme el 14 de desembre, a la Casa d'Espiritualitat Sant Crist de Balaguer, dirigit pel bisbe coadjutor d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano, amb l'assistència de nombrosos fidels d'arreu del territori. La Jornada va començar, a les deu del matí, amb la pregària de laudes, demanant l'ajuda de Déu i del seu Sant Esperit.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Carta amb motiu de l'Any Jubilar

El bisbe Xabier Gómez ha adreçat una carta al poble de Déu que fa camí a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, relativa a l'obertura de l'Any Jubilar 2025, "Pelegrins d'Esperança", tot convidant-lo a la celebració d'inici del diumenge 29 de desembre, a la catedral de Sant Llorenç.

**ANDREA DE CARLOS
BUJÁN**

Professora dels graus
d'Educació de la Universitat
Abat Oliba CEU

AULA EDUCATIVA

Humor per a una escola “riurelient”

El sentit de l'humor aliat de la resiliència és aquell que no cau en un sarcasme o ironia destructiva

Heu intentat mai muntar un moble d'IKEA?

Alguna vegada, quan tot semblava que anava bé, en passa alguna: no trobem una eina necessària, ens sobren o falten peces... I és que, per molt que ens esforcem a intentar seguir les instruccions i evitar les adversitats, contratemps de naturalesa i nivell de gravetat divers apareixeran a la nostra vida. Potser en el moment més inesperat, quan ja albiràvem el moble nou a la sala. Amb tot, posseïm la llibertat d'escollir com afrontar-ho i, per això, és crucial comptar amb eines que ens ajudin a afrontar, superar i fins i tot fer servir les dificultats com a trampolí per obtenir un creixement personal, els obstacles que ens anem trobant pel camí. En altres paraules, a ser resilients.

El foment de la resiliència és un repte que la societat ha d'afrontar. L'escola, a causa de la seva natu-

ralesa especial, pot ser-ne un lloc idoni. En aquesta línia, disposem d'una arma poderosa poc tinguda en compte: el sentit de l'humor. El sentit de l'humor ha estat emprat —i els seus beneficis analitzats mitjançant diferents estudis empírics— en medicina, especialment amb la presència de pallassos a hospitals, i en economia i empresa, sobretot pel que fa al paper d'un bon líder en la gestió d'equips de treball. Són pràcticament inexistents, però, la seva utilització i aquestes recerques en l'àmbit educatiu. Pot ser que hi hagi alguna cosa que ens estem perdent?

El sentit de l'humor aliat de la resiliència és aquell que, malgrat reconèixer l'existència de problemes, no cau en un sarcasme o ironia destructiva, sinó que serveix com a estratègia de distracció de pensaments pertorbadors, estableix un distanciament entre la persona i les seves circumstàncies amena-

çants, ajuda a canviar el punt de vista, afavoreix l'alliberament de tensió emocional i incrementa les emocions positives. És un recurs que enforteix les aliances educatives, sentiments de pertinença i identitat grupal. A més, facilita la transmissió de continguts i pot incrementar l'atenció, la motivació, la memorització i el pensament divergent vinculat a la generació de noves alternatives per trobar solucions creatives.

Consegüentment, la recerca sobre la rellevància del sentit de l'humor com a pilar de resiliència podria tenir implicacions en el desenvolupament de recursos pedagògics per impulsar la construcció d'un ambient educatiu *riurelient* que potenciï actituds positives i alegres, contribuint així al desenvolupament d'una capacitat més bona per afrontar els reptes de l'educació i de la vida. ■

**XAVIER
ABEL LLUCH**
Magistrat-jutge.
Doctor en Dret

FAMÍLIA, ESGLÉSIA DOMÈSTICA

La Fundació Llar Enric d'Ossó i els joves extutelats de la DGAIA

La fundació s'insereix dins l'obra socioeducativa de la Companyia Santa Teresa de Jesús i ofereix als joves un sostre i un acompanyament personal, social i psicològic

L'11 d'octubre passat va tenir lloc, a l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, una jornada solidària per donar a conèixer la Fundació Llar Enric d'Ossó, una fundació que acull joves extutelats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA).

Qui són els joves extutelats de la DGAIA? La DGAIA és l'entitat pública que, a Catalunya, té per finalitat la protecció dels infants i adolescents que es troben en situació de desamparament. Són indicadors de desamparament, entre d'altres, els maltractaments físics o psíquics; els abusos sexuals; l'alteració psíquica o drogodependència dels progenitors, i la desatenció física, psíquica o emocional greu i cronificada. Quan es detecten aquestes situacions la DGAIA suspèn la potestat parental dels pares, i n'assumeix la tutela, la qual cosa, la majoria de vegades, suposa l'ingrés de l'infant o adolescent en un centre de protecció de menors. Són els Centres Residencials d'Acció Educativa (cone-

guts com a CRAE), que constitueixen la modalitat d'acolliment residencial, enfront de l'acolliment familiar (normalment en família extensa).

Els progenitors biològics poden iniciar un procés judicial davant del jutjat de família per tal de recuperar la potestat parental i, en definitiva, que l'infant o adolescent retorni al nucli familiar. En aquest procediment, a més de l'anàlisi de l'expedient administratiu de desamparament, serà clau determinar, bàsicament mitjançant informes i proves pericials, si els progenitors biològics tenen suficient capacitat protectora i educadora per cobrir les necessitats de criança de llurs fills.

Aquests infants i adolescents poden romandre en un centre de la DGAIA fins que assoleixen els divuit anys. A partir d'aquesta edat, la DGAIA cessa en les seves funcions tutelars i aquests joves romanen literalment al carrer. I és aquí on troba la seva Fundació la Llar Enric d'Ossó.

Què és la Fundació Llar Enric d'Ossó? La Llar Enric d'Ossó es va crear

l'any 2007 i l'any 2022 es constitueix com una fundació privada, amb un patronat multidisciplinari integrat per religioses de la Companyia de Santa Teresa de Jesús i professionals diversos (juristes, economistes, psicòlegs i educadors). La fundació s'insereix dins l'obra socioeducativa de la Companyia Santa Teresa de Jesús amb els joves extutelats, oferint-los un sostre i un acompanyament personal, social i psicològic, per tal de procurar la seva inserció en el món laboral.

La Fundació Llar Enric d'Ossó compta amb tres pisos. Un a Barcelona a la Zona Franca, i els altres dos a l'Hospitalet de Llobregat. Atén de manera personalitzada i individualitzada un total d'11 joves extutelats de la DGAIA, entre els 18 i els 21 anys. La Fundació té una directora, religiosa de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, i compta amb personal de psicòlegs i treballadors socials.

Per conèixer més sobre la Fundació podeu accedir a la web: www.llarenricdosso.org ■

Religiós, diplomàtic i reformador del segle XV, és recordat pel seu paper en l'evangelització del Nou Món durant el segon viatge de Cristòfor Colom i els seus esforços en la reforma monàstica

EL LLEGAT DE BERNAT BOÏL

FRANCESC DE BARCELONA

Doctor en Filosofia per la Universitat de Barcelona

L'any 2025 marca una fita històrica i espiritual per a Catalunya i el món catòlic: el mil·lenari del monestir de Montserrat, un símbol de fe, cultura i resistència al llarg dels segles. Aquest aniversari no sols celebra la fundació d'un dels centres monàstics més emblemàtics d'Europa, sinó que també ressalta el paper fonamental que Montserrat ha tingut en la història religiosa i social del seu moment.

Entre les figures clau que van modelar el destí de Montserrat, destaca Bernat Boïl, un religiós, diplomàtic i reformador català del segle XV, recordat principalment pel seu paper en l'evangelització del Nou Món durant el segon viatge de Cristòfor Colom i els seus esforços en la reforma monàstica a Espanya. Al llarg de la seva vida, va exercir nombrosos rols que el van situar en

el centre dels esdeveniments religiosos i polítics més significatius del seu temps. La seva trajectòria, que va des dels cercles de poder de la cort dels Reis Catòlics fins a les primeres missions a Amèrica, reflecteix les tensions i desafiaments d'una era de grans transformacions.

El llegat de Bernat Boïl és ampli i multifacètic. La seva contribució a la reforma monàstica, especialment a Montserrat, va ajudar a revitalitzar la vida religiosa a Catalunya i a promoure un model d'espiritualitat més rigorós i devocional. Va ser una figura clau en la transició de Montserrat cap a un centre d'espiritualitat mariana i contemplativa, les reformes de la qual van tenir un impacte durador en l'orde benedictí i en l'espiritualitat de l'època.

Els ermitans de Montserrat, amb els quals Boïl va estar profundament vinculat, representen una tradició d'espiritualitat austera i contemplativa que ha definit el caràcter d'aquest santuari al llarg dels segles. La seva vida de retir, oració i meditació a les muntanyes de Montserrat encarna un ideal de cerca interior que continua inspirant pelegrins i visitants.

La commemoració del mil·lenari

del monestir de Montserrat el 2025 és una oportunitat per reflexionar sobre la rica història d'aquest centre espiritual, des dels seus humils inicis fins al seu paper actual com a símbol d'identitat catalana i bastió de la fe cristiana. Aquest aniversari ens convida a redescobrir les figures que, com Bernat Boïl, van dedicar les seves vides a l'espiritualitat, la reforma i l'expansió de la fe, i el llegat de la qual continua viu en l'espiritualitat montserratina.

La història de Montserrat i els seus ermitans és un testimoniatge de la permanència de la fe en temps de canvi, i del poder de la renovació espiritual en el cor de la tradició monàstica europea. En aquest context, la vida i obra de Bernat Boïl no sols il·lustren la riquesa d'aquest llegat, sinó que també ens recorden la importància de preservar i celebrar aquests mil anys d'història que han forjat la identitat de Montserrat com un dels centres d'espiritualitat més importants del món.

ORÍGENS I EDUCACIÓ

Bernat Boïl va néixer entre el 1440 i el 1445 a Zaidín, Osca, o en algun lloc de Catalunya, encara que

Quadre de Bernat Boïl a la Galeria de Catalans Il·lustres, creada per l'Ajuntament de Barcelona l'any 1871, gràcies a l'impuls de Francesc de Paula Rius i Taulet. Els retrats que en formen part pertanyen a les col·leccions del Museu d'Història de Barcelona, MUHBA, i des del 1972 s'exposen a la seu de la Reial Acadèmia de les Bones Lletres de Barcelona al Palau Requesens. L'autor del retrat és Frederic Trias y Giró (1897).

els detalls exactes del lloc de naixement continuen sent motiu de debat. Provenient d'una família noble vinculada a la cort aragonesa, Boïl va tenir accés a una educació privilegiada en algunes de les universitats més prestigioses de la seva època, com la Universitat de Lleida o Salamanca, on va adquirir coneixements en teologia, dret i humanitats. La seva formació acadèmica i el seu rerefons noble el van preparar per a una carrera reeixida en el servei públic i eclesiàstic. Des de jove va destacar per la seva habilitat en l'administració i la diplomàcia.

El 1473, Boïl va començar la seva carrera a la cort com a secretari de Pedro de Zapata, arxipreste de Daroca i un influent aliat del rei Ferran el Catòlic. Aquest lloc li va permetre establir contactes importants i desenvolupar les seves habilitats diplomàtiques. El 1479, va ser nomenat comissari de guerra i capità de l'esquadra naval de Vilamarí, participant activament en la guerra de Sardenya contra els francesos. La seva actuació en aquestes campanyes militars va consolidar la seva reputació com un funcionari versàtil, capaç de gestionar assumptes tant militars com diplomàtics, la qual cosa li va garantir una posició prominent en la cort.

Durant el seu temps a la cort, Boïl va ser testimoni d'esdeveniments crucials, com la unificació dels regnes de Castella i Aragó sota els Reis Catòlics, la Guerra de Successió Castellana i l'expansió del poder espanyol al Mediterrani. Aquests esdeveniments van modelar la seva perspectiva sobre la política i la religió, influenciant les seves posteriors decisions de vida.

VIDA A MONTSERRAT I REFORMA MONÀSTICA

Encara que Boïl havia rebut la tonsura clerical en la seva joventut, no es va dedicar plenament a la vida religiosa fins al 1480, quan, després d'una crisi espiritual, va decidir abandonar la cort per a portar una vida més austera i devota. Aquesta decisió va marcar un gir significatiu en la seva vida, motivat per un desig de retir espiritual i d'allunyar-se de la corrupció i els conflictes del món cortesà. Es va retirar primer a l'ermita de Nostra Senyora de l'Abella a Prades, un lloc aïllat que li

va proporcionar la solitud i l'espai per reflexionar sobre la seva vocació religiosa.

El 1481, va ingressar en el monestir de Montserrat. Va ser ordenat sacerdot i nomenat vicari dels ermitans el 1482. Durant el seu temps a Montserrat, es va convertir en un reformador apassionat, promovent la disciplina i l'austeritat entre els monjos i defensant les pràctiques de l'oració mental i la contemplació. Va traduir obres religioses al castellà i va ser un fervent defensor de les idees del místic Ramon Llull, tot influint en la renovació espiritual de Catalunya.

El monestir de Montserrat experimentava un període de declivi, caracteritzat per una relaxació de la vida monàstica i una pèrdua de fervor religiós. Boïl, juntament amb altres reformadors, va impulsar canvis que buscaven revitalitzar el monestir, enfortint la seva reputació com un bastió de l'espiritualitat i la devoció mariana.

EXPANSIÓ DE L'ORDE DELS MÍNIMS

El 1486, Boïl va ser enviat pel rei Ferran a França amb l'objectiu de negociar la restitució de les comarques del Rosselló i la Cerdanya, que havien estat ocupades pels francesos. Durant la seva estada a Tours, va conèixer sant Francesc de Paula, el fundador de l'orde dels Mínims, un nou orde mendicant caracteritzat pel seu rigorós ascetisme i humilitat. Atret per l'espiritualitat austera d'aquest orde, Boïl va decidir unir-s'hi, completant el seu noviciat a Tours.

Boïl va ser nomenat vicari general de l'orde a Espanya, la qual cosa li va permetre fundar diversos convents i expandir la presència de l'orde a la península. Entre les seves fundacions més destacades es troben el convent de Sant Cebrià d'Horta a Catalunya i Nostra Senyora de la Victòria a Màlaga. Aquestes accions no sols van expandir l'orde, sinó que també van contribuir al moviment de renovació espiritual que Boïl havia promogut anteriorment a Montserrat.

Boïl va continuar la seva labor reformadora a Montserrat, donant suport a l'arribada dels benedictins observants de San Benito el Real de Valladolid el 1493. Aquesta mesura,

impulsada pels Reis Catòlics, buscava revifar la disciplina monàstica a Montserrat i alinear el monestir amb els nous corrents d'espiritualitat observant que s'estaven estenent per Europa. La reforma va incloure la implementació de regles més estrictes, una major devoció mariana i un èmfasi en la vida contemplativa.

El paper de Boïl en aquestes reformes va ser crucial, ja que els seus esforços inicials per portar monjos reformadors al monestir havien establert les bases per a la transformació de Montserrat en un centre d'espiritualitat i disciplina renovada.

PARTICIPACIÓ EN EL SEGON VIATGE DE CRISTÒFOR COLOM

El moment culminant de la vida de Boïl va ser la seva participació en el segon viatge de Cristòfor Colom a Amèrica el 1493, on va ser nomenat primer vicari apostòlic de les Índies Occidentals pel papa Alexandre VI, a instàncies dels Reis Catòlics. Aquesta designació el va convertir en el principal responsable de l'evangelització del Nou Món, amb la missió d'establir la fe cristiana entre els indígenes i organitzar l'estructura eclesiàstica en les noves terres.

Boïl va partir de Cadis el 25 de setembre de 1493, acompanyat per Colom i un grup de religiosos. La seva arribada a l'illa Hispaniola va marcar l'inici d'una missió plena de reptes i conflictes. Encara que inicialment va ser rebut amb respecte, les diferències amb Colom quant al tracte dels nadius i l'administració de la colònia aviat van portar a tensions creixents.

Els desacords entre Boïl i Colom es van centrar principalment en la gestió de la colònia i el tracte als indígenes. Mentre que Boïl, juntament amb Pedro Margarit i altres dissidents, advocava per un enfocament més humanitari i evangelitzador, Colom prioritzava l'exploació econòmica i el control militar. Aquestes diferències van portar a un enfrontament obert entre tots dos líders, i Boïl, frustrat per la situació, va decidir tornar a Espanya el 1494, desobeint la prohibició real d'abandonar la colònia sense llicència.

Al seu retorn, Boïl va presentar nombroses queixes davant dels

Boïl va ser testimoni d'esdeveniments crucials, com la unificació dels regnes de Castella i Aragó sota els Reis Catòlics, la Guerra de Successió Castellana i l'expansió del poder espanyol al Mediterrani

Durant el seu temps a Montserrat, es va convertir en un reformador apassionat, promovent la disciplina i l'austeritat entre els monjos i defensant les pràctiques de l'oració mental i la contemplació

Reis Catòlics sobre l'administració de Colom, descrivint les injustícies comeses contra els nadius i les tensions internes de la colònia. Les seves denúncies van contribuir a augmentar l'escepticisme cap a Colom a la cort, i van influir en la percepció de l'almirall i en la futura gestió de les colònies.

ESTADA A ROMA I ACTIVITAT DIPLOMÀTICA

Després del seu retorn de les Índies, Bernat Boïl va ser allunyat de l'evangelització directa i enviat a Roma, on va continuar involucrat en assumptes diplomàtics i en la gestió de l'orde dels Mínims. La seva estada a Roma va consolidar la seva influència, contribuint a l'expansió dels Mínims

per Itàlia i altres territoris europeus. Durant aquest període, Boïl va mantenir una relació pròxima amb la cúria romana, utilitzant la seva experiència i contactes per a continuar promovent els seus ideals de reforma espiritual.

El 1498, va ser nomenat abat commendatari del monestir de Sant Miquel de Cuixà, un monestir benedictí als Pirineus catalans. Encara que el seu paper com a abat era en gran manera honorari, aquest nomenament reflectia el reconeixement de les seves contribucions a la vida monàstica i a l'Església. Boïl va mantenir aquest títol fins a la seva mort el 1506. Va dedicar els seus últims anys a la reflexió i l'oració, lluny dels conflictes que havien marcat gran part de la seva vida. ■

Aquest any Ràdio Estel i Catalunya Cristiana et proposen provocar un somriure a la gent gran que viu la soledat no desitjada amb regals de Nadal especials per a ells!

Pots portar el teu obsequi a la recepció de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana del carrer Comtes de Bell-lloc, 67-69, de Barcelona: guants, bufandes, articles d'higiene personal...

O si ho prefereixes, pots fer un Bizum al número facilitat per Amics de la gent gran: 01608

FINIS AL 10 DE GENER

Podràs venir NOMÉS en horari de dilluns a divendres de 9h del matí a 14h de la tarda
(Del 24 de desembre a la tarda a l'1 de gener romandrem tancats, i el 6 de gener!)

Catalunya + Cristiana Generalitat de Catalunya *totthoniii* *CD* amics de la gent gran ràdio estel

Atret per l'espiritualitat austera de l'Orde dels Mínims, fundat per sant Francesc de Paula, Boil va decidir unir-s'hi, completant el seu noviciat a Tours

El moment culminant de la vida de Boil va ser la seva participació en el segon viatge de Cristòfor Colom a Amèrica el 1493

Mentre que Boil advocava per un enfocament més humanitari i evangelitzador, Colom prioritzava l'explotació econòmica i el control militar

Escultura de Bernat Boil al monument a Colom al final de les Rambles de Barcelona.

TICA FONT
Centre Delàs d'Estudis
per la Pau

Treballar activament per la pau i el respecte als Drets Humans de totes les persones i de totes les ètnies, comunitats i grups religiosos és la manera de crear un futur inclusiu

Síria. Temps d'esperança

Després de 14 anys de guerra ha caigut el règim d'Al-Assad. Deixa entre 470.000 i 610.000 morts, 12 milions de refugiats i desplaçats i milions de persones amb necessitats d'ajut humanitari per sobreviure. Els sirians que estan a l'exterior tenen esperança, recobren la il·lusió de tornar al seu país i començar de nou.

La situació és molt incerta, no sabem com seran els nous governants, no sabem si ara començaran les lluites entre les diferents faccions. El diàleg i el respecte a les diferents ètnies, comunitats i a la diversitat religiosa és a la base de l'esperança. Es requerirà molta comprensió social i reprimir les ànsies de venjança. Es requerirà molt d'esforç conjunt, entre tots per generar espais de convivència i cohesió social.

Aquests anys de guerra han deixat un país devastat, molt empobrit, amb relacions socials interpersonals molt danyades. Reconstruir la societat no serà fàcil. El repte rau en el fet que els nous governants, els victoriosos, no vulguin imposar la seva doctrina als altres i que es limitin a fer un canvi d'elits, a canviar el grup que té drets, que tenen dret a enriquir-se pel fet d'estar entre els governants i imposar la seva visió de com ha de ser la nova

societat siriana.

Treballar activament per la pau i el respecte als Drets Humans de totes les persones i de totes les ètnies, comunitats i grups religiosos és la manera de crear un futur inclusiu. Es requeriran persones fortes, amb autoritat moral per afrontar el patiment d'una societat que ha patit violacions massives de drets per part del règim d'Al-Assad, però també dels que les han patit per part dels grups rebels, tots ells amb ganes de venjança.

Caldrà iniciar un procés de reconstrucció de l'economia, dels habitatges, de les infraestructures; però també un procés de reparació social i emocional, d'explicar el que va passar, un procés de justícia i afrontar tota la societat el llegat del que han estat aquests últims anys.

De manera immediata cal fer callar totes les armes arreu del territori, no permetre o frenar campanyes de manipulació social dirigides a enfrontar la societat civil. Cal que països estrangers no interfereixin ni segueixin donant suport a grups armats. Confiem que l'esperança col·lectiva estigui per sobre d'altres interessos espuris. Amb el pas del temps comprovarem si hem estat il·lusos, però encara que fos així, paga la pena seguir treballant per l'esperança. ■

Avui faig pública aquesta exhortació pastoral, desitjós que arribi als racons més recòndits dels nostres cors i comunitats, per deixar-ho tot ben il·luminat i resplendent

“La fraternitat, far d’esperança”

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolguts i benvolgudes, avui iniciem l’Any Jubilar com a poble sant que peregrina a Tarragona, units al Sant Pare i a milers de cristians de les diferents Esglésies diocesanes.

El propòsit del Jubileu és interpel·lar els cristians a fi d’escoltar i afrontar totes les situacions des de la perspectiva de “l’esperança que no enganya” (Rm 5,5), cridats a oferir una llum nova i atraient. Aquest Jubileu ens pot ajudar a recordar que la irrupció del Regne de Déu no és possible sense misericòrdia i perdó, sense escolta i acolliment, sense renovació de les relacions entre les persones i les comunitats. Entrem en un temps de gràcia, deixant enrere

diferències, disputes i picabaralles, tot corrent a abraçar-nos com germans i germanes que comparteixen un sol cor i una sola ànima en els sentiments de Crist.

Quin far d’esperança no seríem si tothom ens veiés actuar amb respecte, cura i empatia envers els altres, si la nostra Església fos la casa que consola i aixopluga cada ésser humà, membres tots de la gran família humana, per oferir-li les riqueses del missatge de Jesús de Natzaret!

També jo vull demanar-vos, i demanar-me, que avui i aquí, això és, en la nostra estimada arxidiòcesi de Tarragona, aprenguem a créixer i aprofundir el misteri de comunió trinitària que ens convoca com a poble sant de Déu i que ens fa esdevenir llar de fraternitat.

Quin sentiment tindria en aquest món nostre, a voltes envaït pel desànim de la deshumanització i dels conflictes armats, presentar-nos també nosaltres, els cristians, dividits i enfrontats? No us sembla que la nostra aportació més genuïna ha de ser oferir un testimoniatge de fraternitat que manifesti la força de l’Evangeli

li i erradiqui tot allò que no és amor ni unitat? Recordem les paraules de Jesús: “Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l’amor que us tindreu entre vosaltres” (Jn 13,35). Ens ho creiem, això?

Aquesta és la llum que m’agradaria compartir amb tots vosaltres, en l’exhortació pastoral *La fraternitat, far d’esperança* que avui faig pública, desitjós que arribi als racons més recòndits dels nostres cors i de les nostres comunitats, per deixar-ho tot ben il·luminat i resplendent. És el moment d’afinar les nostres orelles i obrir els nostres cors. Per això, cercarem espurnes d’aquesta bona nova de fraternitat, centrant-nos primer en els testimonis bíblics i fent després un recorregut per la història eclesial, mirant d’escoltar i aprendre de tants germans que han volgut fressar el mateix camí de Déu. Això ens ajudarà a redefinir la nostra identitat i la nostra missió com a germans i germanes en Crist, portadors de l’esperança que no enganya.

Amb aquests sentiments, us desitjo que tingueu un molt bon Any Jubilar 2025! ■

En la Sagrada Família de Natzaret, que és la llavor de l'Església universal, tot allò que és diví s'humanitza i tot allò que és humà es divinitza

Llar de Natzaret: el santuari de l'amor

SERGI GORDO RODRÍGUEZ

Bisbe de Tortosa

Estimats diocesans, amics i amigues,

Avui celebrem la Sagrada Família de Natzaret, el santuari de l'amor i de la vida, un model de fe lliurada fins a l'extrem en la missió redemptora de la Paraula encarnada.

Jesús, Maria i Josep ens obren les portes de la seva llar, ens mostren les seves mans gastades de tant d'estimar i ens descobreixen la bellesa que amaguen els seus ulls per a ensenyar-nos a créixer en enteniment, edat i favor de Déu (cf. Lc 2,52), abraçant la part bella de l'heretat que Déu Pare ha dipositat en el més profund del seu ésser.

"El Redemptor del món va triar a la família com a lloc per al seu naixement i creixement, santificant

així aquesta institució fonamental de tota societat", va afirmar el papa sant Joan Pau II durant l'Angelus pronunciat un dia com avui, l'any 2001. Així va néixer Jesús, el Fill de Déu, en la solitud d'un pessebre i sense gaires condicions dignes per viure, però tal com ho va voler el Pare: als braços de la Santíssima Verge Maria i sota la cura del Custodi del Redemptor.

I ara, davant tal certesa teològica, m'aturo en la tendresa que irradien les seves mirades i em pregunto: pot haver-hi en aquest món un amor més gran?

En la Sagrada Família de Natzaret, que és la llavor de l'Església universal, tot allò que és diví s'humanitza i tot allò que és humà es divinitza. En cadascun d'ells podem veure el reflex d'una societat que estima i pateix, que prega i plora, que confia i tremola mentre la mar impetuosa del viure ens desarma per complet la vida.

Maria és la tendresa de Déu, la manera més curosa i delicada que té el Pare de dir-nos quant ens estima. Josep és l'home del silenci, el guardià de l'Amor que posseeix un protago-

nisme singular en la història de la Salvació, ja que a ell se li confia el do de protegir-los davant de qualsevol situació de perill. I Jesús és el Fill de Déu fet home, l'amor incondicional, pacient i bondadós que no té enveja, no és altiu, no es orgullós, no és grogler ni egoista, no s'irrita, no es venja i no s'alegra de la mentida sinó que troba el goig en la veritat (cf. 1Co 13). I aquest amor, que tot ho excusa, ho creu, ho espera i ho suporta, no passa mai perquè guarda la Veritat més absoluta: la que neix de la fe i conserva l'esperança que descobreix la porta gloriosa del Cel.

Amb el Jubileu 2025 acabat de començar, posem la nostra confiança en aquesta escola de pietat, santuari d'humilitat i refugi de misericòrdia. El seu sentir és font d'espiritualitat, escalf i consol. Entendre la seva manera desinteressada i incondicional de lliurar-se fins a l'últim batec ha d'ajudar-nos a nosaltres a estimar els nostres germans amb aquest mateix amor. Siguem una gran família diocesana a exemple de la Llar de Natzaret: Família de les famílies de Déu. ■

CONSULTORI BÍBLIC

Quin rerefons bíblic té l'obertura de la Porta Santa?

FRA BERNAT FOLCRÀ

Biblista

El papa Francesc ha inaugurat el Jubileu de l'esperança amb una acció profundament simbòlica: l'obertura de la Porta Santa. A la Bíblia, la porta és una imatge pasqual. Ex 12,22 es refereix a la Pasqua hebrea, quan l'àngel exterminador va passar per alt les portes de les cases marcades amb la sang de l'anyell sacrificat. La sang a les llindes i muntants de les portes simbolitzava la protecció divina i l'alliberació del judici, ja que Déu manifestava el seu perdó, "saltant-se" les cases marcades per la sang de l'anyell. Aquest signe de l'Èxode va ser interpretat per la tradició de l'Església com la prefiguració del signe de la creu. Aquest mateix signe, que representa l'obra redemptora de Crist, salva els batejats del pecat. En la tradició de l'Església, la unció al front del catecumen amb el signe de la creu és com la sang de l'anyell que marcava les portes a l'Èxode: un signe visible amb un efecte invisible. Déu reconeix els marcats i els salva. La sang de Crist vessada per nosaltres és la que ens permet rebre l'Esperit Sant. Esperit i sang estan units en la nostra salvació. Així com les portes són marcades a l'Èxode per la sang de l'anyell, nosaltres també som marcats pel senyal de la creu, que simbolitza la sang de Crist. L'ésser humà és com una porta: cada vegada que és marcat pel signe de la creu o per la sang de Crist que rep a l'Eucaristia, és salvat del pecat i de la mort.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

Jesús assegut al temple enmig dels mestres de la llei

MN. JOSEP RIUS-CAMPS

Teòleg i biblista

Il·lustració: Glòria Monés

Els pares de Jesús, fidels observants de la Llei, "anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua". Quan el noi "complí els dotze anys", inici de l'edat adulta, els seus pares que fins ara "el retenien", com precisa el Còdex Beza, pujaren a Jerusalem per acomplir el que estava manat, però el noi Jesús tenia un altre projecte. En prendre consciència que, com a primogènit: "Tot mascle que obre la matriu serà consagrat al Senyor" (2,23), pertanyia al Senyor que havia alliberat el poble d'Israel, "el seu primogènit" (Ex 4,22), de l'esclavitud d'Egipte, i que a ell l'havia alliberat de la difamació de què hauria pogut ser objecte la seva família (Mt 1,19; Jn 8,41), pren la decisió de restar a Jerusalem i, en concret, en el Temple per aprendre a llegir i interpretar la Torà. Lluc ho comenta servint-se d'un midraix: "Al cap de tres dies —que molt bé podrien ser tres anys— el trobaren assegut en el Temple enmig dels mestres tot escoltant-los i posant-los qüestions",

com un mestre més entre els mestres "asseguts" en les respectives càtedres. Avui ho llegim com un fet de crònica. A partir d'aquí podrem comprendre com és que Jesús conegués tan a fons l'Escriptura i que amics i enemics l'anomenessin "rabbi", fins al punt d'assumir ell sovint amb plena consciència el nom de Jahvè, "Jo Soc". Lluc-Beza ha creat un sorprenent paral·lelisme amb l'escena dels deixebles d'Ullamaús remarcant en totes dues escenes que, igual com els pares de Jesús: "¡Mira com el teu pare i jo ansiejats i entristits et buscàvem!", també els seus deixebles "se'n tornaren entristits a Jerusalem" (24,33 D). La resposta que Jesús els dona val també avui per a nosaltres: "¿Per què em buscàveu? ¿No sabeu que de les coses del meu Pare cal que jo me n'ocupi?" L'impersonal "cal" indica que és designi diví. Lluc emmarca el primer volum amb la primera i l'última frases pronunciades per Jesús (vegeu 23,46: "Pare, a les teves mans diposito el meu esperit"). ■

Sagrada Família

Lectura primera

1Sa 1,20-22.24-28

Samuel serà del Senyor tota la vida

Lectura del primer llibre de Samuel

El Senyor es recordà d'Anna i va tenir un fill. Li posà el nom de Samuel, perquè era el fill que ella havia demanat al Senyor.

Elcanà, el marit d'Anna, va pujar al santuari de Siló amb tota la família per oferir el sacrifici anual i complir la prometença. Anna no hi va anar. Va dir al seu marit: "Quan hauré desmamat el nen, ja l'hi portaré; el presentaré al Senyor, i que es quedi allà per sempre més."

Anna s'endugué Samuel a Siló amb un toro de tres anys, mig sac de farina i un odre de vi, i presentà el noi al temple del Senyor. Samuel encara era un nen.

Després d'immolar el toro, presentaren el nen a Elí. Anna li digué: "Senyor meu, ho juro per la vostra vida: Jo soc aquella dona que un dia vaig pregar aquí mateix, davant vostre. Aquest noi és el que jo vaig demanar al Senyor, i ell me'l va concedir. Per això jo l'hi cedeixo: serà d'ell tota la vida."

Després es prosternaren allà mateix i adoraren el Senyor.

Evangelí

Lc 2,41-52

Els pares de Jesús el trobaren al temple entre els mestres de la Llei

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys pujaren a celebrar les festes com era costum, i passats els dies, quan tot-

Salm responsorial

83

Que n'és, d'amable, el vostre temple,
Senyor de l'univers.
Tot jo sospiro i em deleixo
pels atris del Senyor.
Ple de goig, i amb tot el cor,
aclamo el Déu que m'és vida. R.
R. Feliç el qui viu a casa vostra, Senyor.

Feliç el qui viu a casa vostra
lloant-vos cada dia.
Feliços els qui s'acullen als vostres
murs:
emprenen amb amor el camí. R.

Senyor de l'univers, escolteu la
meva súplica,
escolteu, Déu de Jacob.
Déu nostre, mireu amb amor el
vostre Ungit,
fixeu-vos en el rei que ens protegeix. R.

hom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el busquen entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares que-

Lectura segona

1Jn 3,1-2.21-24

Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres com ens ho té manat. Si complim el seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I per l'Esperit que ens ha donat coneixem que ell està en nosaltres.

Al·leluia

*Obriu, Senyor, el nostre cor,
perquè escoltem atentament les paraules
del vostre Fill.*

daren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: "Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia." Ell els digué: "Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?" Ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes. ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC C; FERIAI II i I
TEMPS DE NADAL
SALTERI: SETMANA 1

Desembre

29. DIUMENGE

Sagrada Família (F), *Blanc*. Lectures: 1 Samuel 1,20-22.24-28 / Salm 83 / 1 Joan 3,1-2.21-24 / Lluc 2,41-52
SANTORAL: David, rei; Tomàs Becket, b. i mr.; Tròfim, b.

30. DILLUNS

Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,12-17 / Salm 95 / Lluc 2,36-40
SANTORAL: Anísia, mr.; Fèlix I, p. i mr.; Mansuet, mr.; Roger, b.

31. DIMARTS

Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,18-21 / Salm 95 / Joan 1,1-18
SANTORAL: Coloma, vg. i mr.; Sabinià, b. i mr.; Silvestre I, p. i mr.

Gener 2025

1. DIMECRES

Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu (S), *Blanc*. Lectures: Nombres 6,22-27 / Salm 66 / Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21

SANTORAL: Almaqui, mr.; Concordi, prve. i mr.; Eufrosina, vg.

2. DIJOUS

Sant Basili el Gran i Gregori Nazianzè, b. i dr. de l'Església (MO), *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,22-28 / Salm 97 / Joan 1,19-28
SANTORAL: Adelard, ab.; Emma, vg.; Isidor d'Antioquia, b. i mr.

3. DIVENDRES

Fèria, *Blanc*. O bé, **Santíssim Nom de Jesús** (ML), *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,29-3,6 / Salm 97 / Joan 1,29-34
SANTORAL: Anter, p. i mr.; Fulgenci, b.; Genoveva, vg.

4. DISSABTE

Del dissabte, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 3,7-10 / Salm 97 / Joan 1,35-42
SANTORAL: Àngela de Foligno, rel.; Isabel-Anna Seton, rel.; Odiló, ab.; Rigobert, b.

El Sant 4 de gener

Àngela de Foligno, mística

Va ser terciària franciscana, mística i escriptora. Nascuda a Foligno, Itàlia, el 1248, durant la seva joventut Àngela es va casar i va tenir diversos fills, en el si d'una família rica amb poc interès per la religiositat cristiana. Va continuar amb aquest estil de vida, participant en els actes socials de la ciutat fins al 1285, quan va tenir una visió: sant Francesc d'Assís li comunicava que podia començar una nova vida, al costat de Crist. Després d'aquesta experiència mística, Àngela va decidir que entraria al Tercer Orde de sant Francesc. Va poder fer-ho després de la mort del seu marit; va lliurar els seus béns als pobres i el 1290 va entrar en una comunitat de terciaris dedicats a la cura dels necessitats, seguint l'exemple del beat Pere Crisci, un noble de la ma-

teixa ciutat que ho havia venut tot per dedicar-se a la penitència dins del Tercer Orde.

Les visions d'Àngela, la majoria a l'entorn de la Passió, van ser registrades pel seu confessor, i demostren una unió mística i madura amb Crist i el do de la revelació. Per això en diversos escrits se l'anomena "la mestressa dels teòlegs". Abans de morir, Àngela va enviar una última carta als seus fills espirituals, que es van reunir per acompanyar-la en el moment de la seva mort. El seu testimoni es resumeix en aquesta frase: "Us deixo tota la meua herència, és a dir, la vida de Crist; pobresa, dolor, menyspreu." La seva tomba es troba a l'església de Sant Francesc de Foligno, on s'hi han registrat molts miracles. El papa Francesc la va proclamar santa el 9 d'octubre del 2013. ■

MN. RAFAEL SERRA
Sacerdot de l'arquebisbat
de Tarragona

Si estem en Crist i anem amb Ell, anem bé. Ens descobrim pelegrins i nodrits amb el Pa de la Vida. Altrament no anem enlloc

Crist en nosaltres, esperança de la glòria

Justament el dia que *Catalunya Cristiana* surt a la llum, 29 de desembre, és el diumenge en què s'inaugura el Jubileu a les Esglésies particulars. També és un motiu per felicitar els lectors per raó de Nadal i el millor desig per a l'any nou que comencem.

Jesucrist és el mateix ahir i avui i pels segles dels segles. Crist ho omple tot: el passat, el present i el futur. És el qui ha vingut, el Qui ve, i el Qui vindrà. La litúrgia de l'Església resplendeix de la seva glòria. Sense la donació de l'Esperit Sant la litúrgia no seria res. Celebrem-la ben conscients del do que allí rebem, amb la reverència pròpia dels servents de Déu que es descalcen, ja que saben que estan en terra sagrada. Crist és sempre Déu en nosaltres, Emmanuel.

Celebrem, també, l'Any Sant. D'arreu hi ha pelegrinatges que, sumats, són la multitud immensa, que ningú no podia comptar, formant el gran pelegrinatge del poble de Déu. Són pelegrins per a l'esperança i de l'esperança. Sense l'esperança no hi hauria pelegrinatge. L'esperança és l'únic que fa posar en camí, i no defallir, i no decantar-se ni a dreta ni a esquerra, sempre endavant: "La vostra promesa fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí", diu el salm.

També els Mags seguiren l'estrella de la fe i no defalliren en l'esperança. L'estrella es fixa a l'horitzó, assenyalant el camí pel qual han de passar i el lloc on han d'arribar. Quan arribaren el seu goig va ser immens. Tenen la certesa que han arribat al lloc on havien d'arribar. I no n'haurien marxat si no fos per la indica-

ció d'emprendre camins nous de retorn. Són els camins de la fe i de l'Església amb horitzons vastíssims.

Cada Eucaristia és epifania (manifestació) del Crist de la glòria. Tot convergeix en Ell, tot irradia des d'Ell. En la divina litúrgia bizantina, un objecte en forma d'estrella daurada es posa damunt del Pa consagrat (*diskos*), significa l'Estrella dels Mags. La que es posà al lloc on trobaren l'Infant, assenyalant la divina presència. Allí hi ha el Crist donat i partit per nosaltres, l'Anyell de Déu, immolat. I l'Església, joiosa i adorant, participa del Banquet immolat, i la seva joia també és immensa (Mt 12,1ss). En l'Eucaristia trobem el Crist amb la certesa de la fe. En l'objectivitat més enllà de l'emoció, de la Presència real del Senyor i de la comunió sacramental. Si estem en Crist i anem amb Ell, anem bé. Ens descobrim pelegrins i nodrits amb el Pa de la Vida. Si estem en Crist, anem bé. Altrament no anem enlloc.

L'esperança no és una virtut que ens la fem venir, és un do del Senyor. Quan les esperances humanes són quasi inexistents, llavors resplendeix més l'esperança teològica. Esperem el Regne de Déu perquè creiem en el Crist ressuscitat i en el poder de la seva resurrecció (Fl 3,10). Sabem també que si Déu ha vingut en aquest món és per no deixar-lo mai més. Desitgem-nos a tots, els uns als altres, bon camí cap al Regne, siguin quin siguin els camins per on hàgim de passar. Crist sempre en nosaltres, esperança de la glòria. Que tinguem un bon any, ple de la benedicció del Senyor. Aquest i tots són sants si els vivim en la seva gràcia. ■

Ritu d'ingrés al Catecumenat

La catedral de Barcelona va acollir aquesta celebració.

SERVEI DIOCESÀ PER AL CATECUMENAT DE BARCELONA

El cap de setmana del 30 de novembre i 1 de desembre, inici del temps litúrgic de l'Advent, van tenir lloc les celebracions del ritu d'ingrés al Catecumenat, tant d'infants no batejats i en edat catequètica com d'adults.

Dissabte 30 de novembre, infants acompanyats dels seus pares, padrins, familiars i catequistes es reunien al Seminari Conciliar de Barcelona en un primer moment de la jornada. Allà es va fer una trobada festiva i catequètica i, alhora, pares i padrins van rebre la catequesi que facilités la comprensió de la importància de la celebració.

En aquesta primera part, un bon grup de joves de parròquia, que formen part del moviment marianista, van animar els infants amb diversos jocs.

Cap a quarts de quatre van dirigir-se cap a la catedral de Barcelona, on a l'espai del baptisteri van iniciar la celebració del ritu d'ingrés al Catecumenat, presidit pel director del Servei diocesà per al Catecumenat.

Amb la signació al front a cada catecumen, per part dels familiars i padrins, van iniciar la processó cap al presbiteri, on es va proclamar la Paraula de Déu, el text de la vocació de Samuel; després de l'homilia, es va lliurar el Nou Testament a cada infant.

L'endemà, diumenge 1 de desembre, a la mateixa catedral de Barcelona, es va celebrar el ritu d'ingrés al Catecumenat de noranta-quatre adults.

Després de la catequesi referent al ritu d'ingrés, el seu significat i la seva importància dins del procés catecumenal, els catecúmens —que també venien acompanyats pels seus familiars, acompanyants, catequistes i preveres de les seves parròquies— van ser rebuts per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona. El prelat va presidir el ritu d'ingrés al Catecumenat amb la signació al front a cada catecumen, l'entrada a l'Església dels nous catecúmens, l'escolta de la Paraula de Déu i el lliurament dels evangelis. ■

VEREMUNDO
 velón veremundo lo mejor del mundo

Distribuidor exclusivo para España de

SLABBINCK

veremundo@veremundo.com - www.veremundo.com

Partida Fanecaes, s/n. - Apdo. Correos 19 - 46860 ALBAIDA (Valencia) - Tel.: 962 900 971 - Fax: 962 901 362

Cartes

Agraïment

Em plau expressar-vos el meu agraïment i el de la pròpia família per l'entrevista que *Catalunya Cristiana* va fer-me amb motiu d'haver complert 100 anys de vida i també pels 45 anys de subscriptor d'aquest setmanari que estimo, i que en tinc col·leccionats tots els exemplars des del primer, aparegut el 6 d'octubre del 1979 amb format gran (tipus periòdic setmanal), i que a partir del 2018 s'edità en el format actual, i així fins l'últim número rebut aquesta setmana.

Agraïment també per haver publicat l'entrevista a *Catalunya Cristiana*, de manera tan generosa en el número 2346 del 13 d'octubre passat. Amb el meu reconeixement a l'esforç i dedicació a totes les persones que feu possible que cada setmana ens arribi *Catalunya Cristiana*. Presència i veu d'Església en la nostra estimada llengua.

RAMON REQUESSENS QUERALT

Homilies

He trobat molt interessant l'article de fons sobre l'homilètica, publicat en el número 2350 de *Catalunya Cristiana*, amb data 10 de novembre del 2024.

Tinc ocasió d'escoltar homilies diverses i, en efecte, bastantes so-

len ser de baixa qualitat. Un defecte que hi trobo sovint —sobretot quan van adreçades a escolars— és que es redueixen a fomentar devocions (rosari, eucaristia, Maria, els sants), però no comenten res dels textos proclamats; els infants i adolescents han d'escoltar submisament aquesta “cançó de l'enfadós” i no se'ls dona l'oportunitat d'aprofundir en el missatge de la Paraula.

D'altra banda, els responsables d'aquestes celebracions (preveres, religioses, monitors) sovint no fan servir gens el català. Em plantejo quina preparació reben els alumnes per participar de la vida parroquial dels seus barris i país.

A la seva publicació també hi veig coses per l'estil: a la fotografia amb què il·lustren l'article (pàgines 12-13) es veu, en una missa, un placard en castellà. Crec que no els costaria res mostrar ambients nostrats.

JOAN PERERA I FAURA

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

• COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
 • LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de *Catalunya Cristiana* tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
 c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

POSTALS DES D'ANDALUSIA

La Gran Notícia

José M. Pérez Lozano en el seu llibre *Dios tiene una O*, ens va oferir la Gran Notícia de la història, redactada des de Betlem, en la primera Nit de Nadal del món.

Betlem, 24 de desembre (Urgent).
 Aquesta nit, a les dotze, en les ruïnes del món, a la falsa llum dels estels i les llunes artificials, ha nascut l'Esperança. Ningú no sap com. Una dona de nom Maria va obrir la porta dels crits humans perquè els obrers i els consellers d'Administració entressin en el Silenci de Déu.

El plor dels nens s'ha tornat rialla. El cor dels contribuents ha començat a bategar. Dos homes que s'odiaven s'han donat la mà. Al·leluia! El somriure del Nen s'ha fet torró i nadala la seva llàgrima. Les autoritats han manifestat que no tenen res a manifestar. Al·leluia! D'ara en endavant, els pobres seran rics i més “milionaris de l'Amor de Déu”.

Al·leluia! Àngels sense espases es van fer arbres a mitjanit. Els duaners han confiscat nombrosos contrabans de tendresa, i a les comissaries, vagabunds embogits han cridat: “Al·leluia!”

El dòlar ha baixat i l'Amor ha pujat a la borsa de Nova York. Segons els rumors que corren amb insistència per la ciutat, l'Espai i el Temps ja tenen raó de ser. L'alcalde, amb l'Ajuntament en ple, va presidir la inhumació de l'Angoixa, que va ser trobada morta als afores de Betlem, amb el cor traspasat d'hossannes. Després, en sessió plenària, es va adoptar l'acord que l'alba, en endavant, es digui Amor.

El Nen és guapíssim. Al·leluia! La Mare el té al seu si com una Custòdia. Al·leluia! En plena nit, quan la Mare va somriure, es va fer de dia. Els astrònoms no s'ho expliquen. Encara bo. Al·leluia!

ANTONIO GIL
 Sacerdot i periodista

Pau VI, artífex del diàleg entre art contemporani i espiritualitat

El Museu Diocesà de Barcelona acull una exposició que ret homenatge a la seva figura

MAC

Barcelona

Fotos: Agustí Codinach

Aquesta exposició té com a objectiu fonamental donar a conèixer la tasca del papa Pau VI com a gran renovador del diàleg de l'Església amb els artistes del seu temps. El cordó umbilical és el binomi entre art contemporani i espiritualitat." Són paraules d'Helena Alonso, comissària de la mostra *Col·lecció Pau VI. L'obertura a l'art contemporani*, produïda per c2c Cultura, durant la presentació als mitjans de comunicació d'aquest esdeveniment cultural que es pot visitar fins al proper 2 de març al Museu Diocesà de Barcelona.

S'han seleccionat vint obres que formen part del fons del Museu Col·lecció Pau VI, ubicat a Concessio, ciutat italiana que pertany a la província de Brescia i a la regió de Llombardia. A Concessio va néixer

el papa sant Pau VI. Al llarg del seu pontificat —del 21 de juny del 1963 al 6 d'agost del 1978— nombrosos artistes, o els seus descendents, el van obsequiar amb obres en agraïment personal pel suport rebut a la seva activitat plàstica. N'hi havia que estaven emplaçades als Museus Vaticans, on el Papa va posar en marxa una secció d'art contemporani.

SENSIBILITAT ARTÍSTICA

Després de la mort de Pau VI, el seu secretari personal, Mons. Pasquale Macchi, va donar les obres obsequiades al Pontífex a la Fundació Obra per a l'Educació Cristiana, que va impulsar la creació d'un museu a la seva ciutat natal. El Museu Col·lecció Pau VI ha continuat augmentant els seus fons artístics fins a l'actualitat gràcies a diver-

A la mostra es poden veure vint obres que formen part del fons del Museu Col·lecció Pau VI, situat a Concessio (Itàlia)

Detall de l'obra "Esbós per a l'Últim Sopar", de Gino Severini.

ses donacions. El director actual d'aquesta pinacoteca italiana és el teòleg i assagista Giuliano Zanchi, que va estar present a la inauguració de l'exposició.

“Aquest Sant Pare tenia una gran sensibilitat artística. Quan era arquebisbe de Milà, ja tenia una relació ben estreta amb diferents arquitectes, atès que el nivell de construcció de la ciutat era llavors accelerat; s'hi van edificar moltes esglésies. Ell mateix va ser qui es va encarregar de fomentar que tinguessin cura per la materialització de la bellesa. Giovanni Battista Montini era molt conscient que l'art és un mitjà essencial per expressar la transcendència”, va explicar Helena Alonso.

La historiadora de l'art i gestora cultural va recordar la *Carta als artistes*, que Pau VI va publicar el 23 de juny del 1973. El Pontífex es preguntava el següent: “Existeix avui dia l'art religiós modern? Hi ha, dins del marc de la nostra pròpia experiència, un art modern que realment es pugui anomenar filla del nostre temps, germana bessona de l'art secular, que encara sigui capaç de delectar la vista i estimular l'esperit de l'home del nostre segle?”

PECES EXTRAORDINÀRIES

Una de les obres mestres que es poden contemplar en aquesta exposició és l'*Estudi per a la Verge i el Nen II*, d'Henri Matisse. Aquesta litografia, donada a Pau VI pel fill de l'artista, representa de manera lineal la Mare de Déu i l'Infant en un espai indefinit, guarnit amb flors i estels. L'obertura dels braços de l'Infant simbolitza l'acollida universal de Déu cap als fidels.

També cal destacar l'*Estudi per a la Crucifixió*, de Renato Guttuso, realitzat en tremp sobre paper, on les pinzellades expressionistes intensifiquen el dramatisme gestual; les litografies *Crist coronat d'espines*, d'Oskar Kokoschka, i *Crist i Pilat*, de Max Backmann; el *Rostre de Crist*, de Heinrich Gerhard Bücker, tremp i aquarel·la sobre paper; la xilografia *Gran profetessa*, de Karl Schmidt-Rottluff; la *Incredulitat de sant Tomàs*, de Massimo Pulini, oli sobre radiografia enganxada a fusta contraxapada, i l'*Esbós per a l'Últim Sopar*, de Gino Severini, tremp sobre paper. ■

Dues litografies excepcionals: “Crist coronat d'espines”, d'Oskar Kokoschka, i “Crist i Pilat”, de Max Beckmann.

OSMOTIC

by CORSA

ARA
DESCOMPTA
400€

L'únic depurador per osmosi que no malgasta aigua.

Instal·la un **OSMOTIC** i oblida't de comprar aigua envasada.

T. 900 208 208
info@corsa.es

Sardenya, 397-399
08025 Barcelona

IVÁN BASSOLS – CÀRITAS CATALUNYA

La jove voluntària, aficionada a la fotografia, gaudeix de l'antiga càmera manual que la seva companya "àvia" va fer servir molts anys i que avui ha dut a la reunió expressament per deixar-l'hi. Al projecte "apadrina un avi", a la Bisbal d'Empordà, joves i grans comparteixen coneixement i experiències vitals.

RELACIONS SOCIALS

Les relacions socials són una part important de la qualitat de vida, també durant la vellesa. El sentiment de soledat no està determinat només per la freqüència de contactes amb altres persones, sinó també per la satisfacció que cada persona sent amb aquestes relacions. La soledat és el resultat del dèficit en les relacions socials i de suport, i de la percepció que les pròpies persones en tenen.

Càritas vol incidir en la conscienciació i sensibilització de la comunitat, per poder crear una xarxa de persones voluntàries que ofereixin acompanyament a les persones grans, potenciant la seva autonomia i participació social, sempre tenint en compte el seu grau de dependència i vulnerabilitat.

Càritas Diocesana de Girona, la Bisbal d'Empordà

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Llançament a l'espai de la nau Starship amb recuperació del coet propulsor

El coet propulsor està dotat de 33 motors.

MN. FRANCESC NICOLAU

Professor emèrit de la Facultat
de Filosofia de Catalunya

Ha estat un èxit total i important. Val la pena de conèixer-ho. L'empresa SpaceX ha aconseguit en les proves que fa amb el coet espacial més gran construït fins ara (té una longitud de 71 metres i empeny la nau Starship) no tan sols llançar-lo i fer que la nau Starship pugui després aterrar íntegra, sinó que també torni a la Terra

la primera part impulsora del coet, el *booster* que en diuen, que és l'impulsor del vol un cop la nau i el seu conjunt s'han posat en marxa. Aquesta vegada el *booster* s'anomenà Super Heavy per les seves dimensions. A més, estava dotat de 33 motors. L'èxit aconseguit va ser al seu cinquè intent d'arribar a aquest resultat. N'havien fallat quatre.

I com aconseguiren aquest èxit? La caça d'aquesta part impulsora se celebrà amb gran eufòria a la sala de control de la base, a prop de Brownsville (Texas). Aquest megacoet, després de deixar la Starship a 74 km d'alçada, va anar caient amb control i al cap de set minuts després es posava a la mateixa plataforma de

llançament d'on havia sortit. El director de comunicació de la companyia, Dan Huot, va exclamar durant la transmissió: "El que hem vist sembla màgia!" I és que va ser d'una precisió admirable el control de la caiguda.

I, mentrestant, la Starship també va fer la feina encomanada, seguint la seva ruta a la velocitat de 23.000 km/h. El seu final va ser amagar a l'oceà Índic, a l'oest d'Austràlia. Tal com estava previst.

Segons SpaceX, encara hi haurà molts experiments amb la Starship abans de posar aquesta nau amb l'aventura de dur persones a bord. L'objectiu que es pretén, en últim terme, és arribar al planeta Mart amb astronautes que el visitin. ■

TRADICIONS REMEIERES

L'herba cervesera

Flickr / Andreas Rockstein

Aquesta planta conté lupulina, d'excel·lents propietats digestives i sedants.

**FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA**

Arxiver dels Caputxins

El llúpul o herba cervesera (llat., *Humulus lupulus*; cast. lúpulo o lupina) és una planta remeiera emprada des del període medieval. Fou estudiada i divulgada per santa Hildegarda de Bingen (†1179), doctora de l'Església, que la trobà molt eficaç per guarir la melancolia produïda per la bilis negra. Els antics grecs no prestaren massa atenció a aquesta planta i, d'això, se'n dolgué el famós botànic català Pius Font i Quer

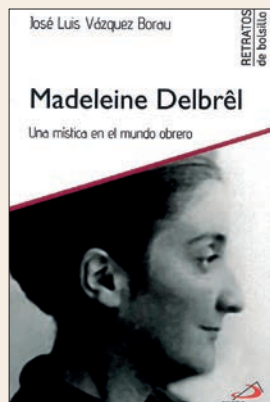
(†1964): “No se encuentra mención alguna del lúpulo ni en Dioscórides, ni en Galeno ni en ningún otro de los antiguos griegos” (*Plantas medicinales*, 57).

La tradició benedictina i cistercenca dels segles XII i XIII ja emprava el llúpul per a l'elaboració i conservació de la cervesa monàstica, ja que aquesta planta conté lupulina, d'excel·lents propietats digestives i sedants. Aquesta substància afavoreix el son i el descans i, per aquest motiu, a les infermeries conventuals a voltes s'omplia amb pinyetes de llúpul els coixins destinats als malalts que tenien dificultats per dormir.

Els antics frares del convent barceloní de Santa Madrona descriviren el llúpul com a “muy útil para combatir las jaquecas, insomnios, el escorbuto, las enfermedades de la piel y además tiene la propiedad de aumentar el apetito. La lupulina entra en la elaboración de la

cerveza, que la perfuma y le da sabor” (BHC, *Pócimas de capuchino*, 60).

Per tal de reeixir a fer aquesta cervesa fresca de gust intens i perfumat, en un receptari divuitesc hi llegim: “Secarás bien en el horno una arroba de cebada bien granada que, después, se debe moler grosso modo, y le añadirás diez azumbres de agua muy caliente, pero no hirviendo, y lo dejarás reposar durante dos o tres horas. Después se pasa y le echarás cinco azumbres de agua fría, se pasa de nuevo y se mezcla media arroba de melaza desleída en quince azumbres de agua tibia y le añadirás media libra de lúpulo. Se bracea, se le añade la levadura y se deja fermentar. Cuando ha fermentado se echa en un barril, se tapa bien y al cabo de unos quince días de estar en el barril ya se puede beber” (BHC, *Ibídem*, 80). A l'article vinent, si a Déu plau, us parlaré del llorer i les seves virtuts remeieres. ■

JOSÉ LUIS VÁZQUEZ BORAU

Madeleine Delbrêl

Editorial San Pablo, 2024, 136 pàg.

Biografia de Madeleine Delbrêl (1904-1964), mística francesa que va aglutinar les dimensions de poeta, assagista i assistent social i que va acabar sent considerada una de les personalitats espirituals més destacades del segle XX.

JEAN-PAUL SARTRE

Barionà, el fill del tro

Albada Editorial, 2024, 144 pàg.

Jean-Paul Sartre va escriure el 1940 aquesta obra per transmetre alegria en un camp de presoners. Un text que ens acosta al compromís existencial amb un Déu que ve a salvar-nos i ho fa faixat amb bolquers bolquers en un pessebre.

ELENA CALLEJA

Es tiempo de esperanza

Ediciones Palabra, 2024, 144 pàg.

Hi ha èpoques de l'any, com Nadal, que suposen un repte per a aquells que travessen un moment difícil. Segons l'autora, Jesús neix per abraçar-nos totes les ferides, proporcionant-nos-hi la força necessària.

GEMMA GARRIGOSA

Recuperar el poder perdut

Tarannà Edicions, 2024, 228 pàg.

Diagnosticada d'artritis reumatoide, l'autora d'aquest llibre va iniciar un procés d'introspecció i de treball personal i va introduir canvis en la seva vida (alimentació, actituds...). Ja recuperada, afirma que ha "recuperat el poder perdut".

IMMA ERAMO

El mundo antiguo en 20 estrategias

Editorial Crítica, 2024, 368 pàg.

Grecs i romans consideraven que la intel·ligència —a través de diversos estratagemes— era l'atribut més eficaç que tenien per superar les dificultats, vèncer els enemics i imposar-se en l'escena política.

FRANCESC PARCERISAS

Triomf del present

Quaderns Crema, 2024, 544 pàg.

Aquest volum aplega bona part de l'obra poètica de Francesc Parcerisas, figura cabdal de la poesia catalana moderna, escrita al llarg de trenta-cinc anys. Versos propers al *carpe diem* horacià que celebren el que és efímer.

CRÍTICA DE TEATRE

Le misanthrope c'est moi!

ANDREU SOTORRA

andreusotorra@gmail.com

Si a algun dels espectadors d'aquesta desvergonjada versió de la companyia La Brutal li sembla veure entre les arcades de la Sala Fabià Puigserver el fantasma de Molière cridant com un posseït: “*Le misanthrope c'est moi!*”, que no s'estranyi. El pobre Jean-Baptiste Poquelin (París, 1622 – 1673) de segur que sortiria de la tomba on va anar a parar amb només 51 anys per una fatal tuberculosi si pogués veure com ha evolucionat la seva obra més esgarrinxadora amb ell mateix i, de rebot, amb la humanitat sencera, engolida per la hipocresia i sota el lema de qui dia passa any empeny.

La Brutal ha reactualitzat agosradament aquesta nova versió d'*El misantrop*, que ha dirigit l'actor i director David Selvas, amb una dramaturgia de Sergi Pompermayer i una elaboració de cap i de nou versificada en alexandrins molt enganxadissa de Pablo Macho Otero.

Si a algun espectador, repeteixo, li passa com al fantasma de Molière i té la temptació de cridar també “*le misanthrope c'est moi!*”, que s'oblidi de les versions que el teatre català ha ofert en els últims quaranta anys, totes estrictament versionades de l'original francès i amb un registre sempre de teatre clàssic.

I aquí eson la companyia La Brutal ha fet el salt de perxa més elevat i ha despullat *El misantrop* de la seva aura clàssica i l'ha transformat en una obra de segell contemporani, ambientada en una productora discogràfica en crisi i amb els principals personatges convertits en addictes a les xarxes, músics, depredadors, corromputs i devorats pel sistema.

El joc que proposa La Brutal és viu, engrescador i —també cal dir-ho— eminentment actual i idoni per a espectadors joves que, d'una altra manera, potser no entrarien en el rerefons d'*El misantrop*. A l'obrador de l'obra hi ha el magnetisme multidisciplinari en veu i gest de l'actor Pol López, en el paper protagonista d'Alceste, o la també multidisciplinària actriu Mireia Aixalà, en el paper de Célimène, a més de la jove actriu Júlia Genís, en el d'Éliante. Com tres ànimes sorgides d'un fotograma teatral de *T'odio, amor meu*, tenen la missió de trencar barreres d'un temps passat, sense concessions a hàbits de la societat actual ni actituds femenines que, si en temps de Molière eren vàlides, ara es reivindiquen amb els criteris d'empoderament femení actual. Ah!, i tot regat musicalment amb Lou Reed, perquè els clàssics no tenen fronteres. ■

L'actriu Júlia Genís i l'actor Pol López en una escena d'“*El misantrop*” de la companyia La Brutal al Teatre Lliure.

“EL MISANTROP”.

A partir de Molière

DRAMATÚRGIA: Sergi Pompermayer

VERSIFICACIÓ: Pablo Macho Otero

INTÈRPRETS: Mireia Aixalà, Laia

Alsina, Júlia Genís, Pol López,

Norbert Martínez, David Menéndez,

Àlex Pereira i Albert Prat

DIRECCIÓ: David Selvas

Cia. La Brutal. Teatre Lliure

Montjuïc, Barcelona

Fins al 4 de gener

AMB BON HUMOR

CRÍTICA LITERÀRIA

Ian McEwan despulla l'egoisme de l'eutanàsia

LLUCIÀ POU
Historiador i teòleg

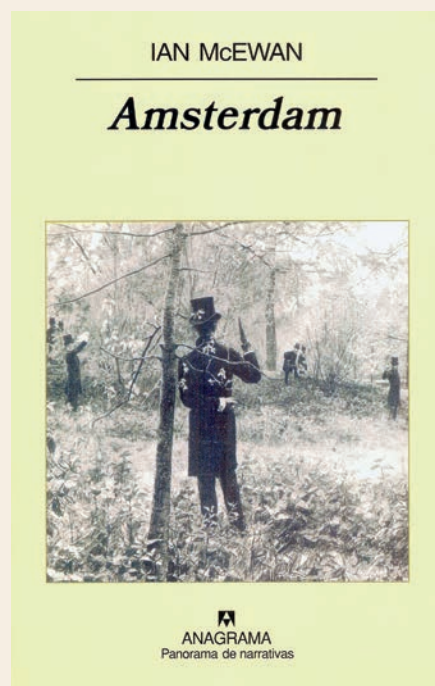
Ian McEwan, a la seva novel·la *Amsterdam* (1998), ofereix una crítica punyent de la societat contemporània a través dels seus dos protagonistes, en Clive i en Vernon, les decisions egoistes dels quals els porten a un desenllaç devastador. Al llarg de la trama, McEwan explora la desintegració moral i la indiferència cap als altres, tot mostrant com l'individualisme i la manca de principis ètics poden tenir conseqüències fatals.

L'eutanàsia, un tema central a la novel·la, es presenta no com un acte de compassió, sinó com un arma utilitzada pels personatges per satisfer els seus propis interessos. Aquesta distorsió del concepte de "mort digna" ressalta la perillositat de deixar decisions tan delicades en mans de persones motivades per l'egoisme. D'aquesta manera, la novel·la suggereix que, a la societat actual, la moralitat pot ser fàcilment manipulada per interessos personals.

El més impactant d'*Amsterdam* no és la immoralitat en si mateixa, sinó com McEwan aconsegueix que el lector rebutgi el nihilisme repugnant dels personatges. La novel·la fa servir el gènere negre per exposar el buit moral dels seus protagonistes. En fer-ho, McEwan provoca en el lector una reflexió sobre la veritat i els valors ètics.

És per aquesta raó que considero que el llibre té un caràcter moralitzant en la seva immoralitat. Tot i que a simple vista podria semblar una obra cínica, en realitat impulsa el lector a buscar la veritat i a rebutjar la manca de valors.

Malgrat la seva polèmica, *Amsterdam* va ser un èxit de vendes al Regne Unit l'any de la seva publicació, la qual cosa reflecteix la seva capacitat per connectar amb un públic ampli. Crec que la seva lectura és interessant per reflexionar sobre les qüestions ètiques que planteja. Per a lectors formats, la novel·la pot tenir un efecte apologetic, subratllant la importància dels principis morals. ■

IAN MCEWAN

Amsterdam

Editorial Anagrama, 1999, 200 pàg.

UN NOU LLINDAR

Valents artesans de la pau

Avui, darrer diumenge de l'any, s'inaugura el Jubileu 2025, un esdeveniment que vol obrir un camí d'esperança per a la humanitat.

A la vegada, a punt de celebrar, el primer dia d'any, la Jornada Mundial de la Pau amb el lema "Perdoneu les nostres culpes, concediu-nos la vostra pau", on el papa Francesc ens diu: "Dirigeixo el meu sincer desig de pau a tota dona i tot home, en particular a qui se sent afeblit per la pròpia condició existencial, condemnat pels propis errors, enfonsat pel judici dels altres, i ja no aconsegueix albirar cap perspectiva per a la pròpia vida, a tots vosaltres, esperança i pau."

Conscient de les accions que alimenten els conflictes que estan flagel·lant la humanitat, el papa Francesc es refereix a les disparitats de tot tipus, al tracte inhumà que es dona a les persones migrants, a la degradació ambiental, a la confusió generada culpablement per la desinformació, al rebuig de tota mena de diàleg, a les grans inversions en la indústria militar. Cal que ens posem a l'escolta del crit de la humanitat i així desfer les cadenes de la injustícia i proclamar la justícia de Déu. El camí és definir-nos per accions a favor de la dignitat humana envers la vida de poblacions senceres i posar-les sobre la via de l'esperança: la condonació del deute dels països pobres; el respecte a la vida, des del naixement fins a la mort natural; l'eliminació de la pena de mort a totes les nacions; la destinació dels diners per a armament a favor d'eliminar la fam i promoure un desenvolupament sostenible, contrastant el canvi climàtic. Aleshores, podrem albirar la pau, que és el do de Déu que hem de buscar per fer realitat el canvi que necessitem.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

Catalunya + Cristiana

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €
Gibraltar i Portugal: 145 €
Resta d'Europa: 222,99 €
Amèrica i Àfrica: 254,19 €
Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitals

Amb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Director: Òscar Martí Navarro
Consiliari: Mn. Miquel Ramón Fuentes
Sotsdirectora: Carme Munté Margalef
Redactors: Miquel Àngel Codina, Macià
Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra
Lingüista: Montserrat Pibernat
Fotògraf: Agustí Codinach

Col·laboradors d'aquesta setmana:
Xavier Abel, Joaquim Amaré, Francesc de
Barcelona, Iván Bassols, Pilarín Bayés,
Andrea de Carlos, Teresa Casillas, Fidel
Catalán, Ángeles Conde, Juanjo Fernández,
Bernat Folcrà, Tica Font, Antonio Gil, Ignasi
Miranda, Glòria Monés, Francesc Nicolau,
Joan Pallarès-Personat, Lluçia Pou, Quique,
Josep Rius-Camps, Rafel Serra, Valentí
Serra, Andreu Sotorra, Sebastià Taltavull

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775
redaccio@catalunyacristiana.cat
administracio@catalunyacristiana.cat
publicitat@catalunyacristiana.cat
subscripcions@catalunyacristiana.cat
hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.
Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

Administració: Isabel Giralt
(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-
cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon
industrial El Cementiri. Tel. 938 788
403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT
FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per

Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari

Agenda

Barcelona

ORATORI DE SANT FELIP NERI

El **diumenge 29 de desembre**, a les
18.45, inici del Jubileu 2025 amb la
Collectio i la sortida de la processó
des de l'oratori fins a la catedral de
Barcelona.

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES

El **dimarts 31 de desembre**, a les
19.00, vetlla de cap d'any (c/ Anglí,
55 - Barcelona).

CATALONIA SACRA

El **dijous 2 de gener i el divendres 3**,
a les 20.00, representació del *Misteri*
dels Tres Reis d'Orient a la basílica de
Santa Maria del Pi de Barcelona.

Girona

JUBILEU

El **diumenge 29 de desembre**, a les
17.00, inauguració de l'Any jubilar a
la catedral de Girona presidida pel
bisbe fra Octavi Vilà.

NADAL

El **diumenge 29 de desembre**, a les
18.00, lectura dramatitzada del *Po-
ema de Nadal* de Josep M. de Segarra
amb Mateu Ciurana i Blai Ciurana
a l'església parroquial de Caldes de
Malavella.

MUSEU D'ART DE GIRONA

El **divendres 3 de gener**, a les 11.30,
taller infantil (de 4 a 10 anys) *Fem
llum, que arriben els Reis!*

Lleida

ANY SANT

El **diumenge 29 de desembre**, a les
12.00, el bisbe Salvador Giménez
presideix l'obertura diocesana del
Jubileu a la catedral de Lleida.

Sant Feliu de Llobregat

JUBILEU

El **diumenge 29 de desembre**, a les
17.30, signe de peregrinació cap a la
catedral de Sant Feliu des de la Casa
de l'Església; a les 18.30, eucaristia
d'inici del Jubileu.

Tarragona

ANY JUBILAR

El **diumenge 29 de desembre**, a les
18.00, processó des del Centre Tarra-
conense El Seminari fins a la catedral
de Tarragona on té lloc l'eucaristia
d'obertura del Jubileu. Presideix l'ar-
quebisbe Joan Planellas.

MANS UNIDES

El **dijous 2 de gener**, a les 17.30, mà-
gia solidari a benefici de Mans Unides
amb Aleix Ferrer al col·legi Sant Pau
Apòstol de Tarragona.

Terrassa

CENTRE CULTURAL MARATA

El **diumenge 29 de desembre**, a les
11.00, *Nadal amb* música, concert de
música religiosa amb Claudi Ari-
many, Ferran Albrich, Eduard Sànc-
hez, Pedro R. Larrañaga i Marc Renau
a la parròquia de Santa Coloma de
Marata - les Franqueses del Vallès.

Tortosa

CATEDRAL

El **diumenge 29 de desembre**, a les
12.00, missa de la Sagrada Família a
la catedral de Tortosa.

JUBILEU

El **diumenge 29 de desembre**, a les
17.30, missa d'obertura del Jubileu al
convent de la Puríssima de Tortosa.

Urgell

ANY JUBILAR

El **diumenge 29 de desembre**, a les
12.30, inauguració de l'Any jubilar a
la catedral de la Seu d'Urgell.

Vic

MUSEU EPISCOPAL DE VIC

El **diumenge 29 de desembre**, a les
10.00, taller familiar de pintura al tremp.

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA

Perquè el Jubileu ens enforteixi en la
fe, ens ajudi a reconèixer Crist res-
suscitat i ens transformi en pelegrins
de l'esperança cristiana

“Déu també vol estar dins de les empreses”

MACIÀ GRAU

Del 10 al 12 de gener, tindrà lloc a Madrid el primer recés catòlic pensat per a empresaris que volen posar Jesucrist al centre de la seva vida i la seva activitat empresarial. Sota el nom de Zaqueu, aquesta trobada serà possible gràcies a l'associació internacional His Way at Work, que organitzarà el que serà el primer recés catòlic d'empresaris d'àmbit mundial. Un dels principals impulsors de la iniciativa és Ramón J. Fonte, psicòleg vinculat al món de l'empresa des de fa 25 anys. Després de participar en un recés d'Emmaús, J. Fonte va fer un canvi radical en la seva vida i va decidir que dedicaria tots els esforços per portar el Senyor a les empreses. En aquest camí, s'ha convertit en el president de l'associació His Way at Work a Espanya, que ha fet possible que Zaqueu sigui una realitat.

Com va decidir que emprendria la missió de portar el Senyor a les empreses?

Sempre he estat en projectes de transformació d'empreses, tot i que abans no era una persona gaire religiosa. Tot va canviar quan la meua dona em va convèncer per participar en un recés d'Emmaús, d'on vaig sortir pràcticament de genolls. Ara puc afirmar que sé el que realment significa transformar una empresa, perquè he sofert una transformació, abans no ho sabia. Vaig sortir del recés tenint molt clar que havia de portar el Senyor a les empreses, perquè Ell també vol estar-hi. D'altra banda, en la meua trajectòria m'he adonat que les empreses moltes vegades no funcionen perquè no es compleix una llei universal, que és que la gent s'han d'ajudar uns als altres. Quan tothom comença a pensar més en el que necessita el seu company que no pas en ell mateix, és quan l'empresa pot funcionar millor. I d'aquí va sorgir la idea de fer un recés semblant al d'Emmaús però en l'àmbit empresarial. El camí ha sigut llarg, però gairebé 4 anys més tard hem aconseguit posar en marxa Zaqueu, el primer recés a nivell mundial d'empresaris i per a empresaris.

Quin és l'objectiu de Zaqueu?

Aquest recés és una prova pilot on ja tenim més de 35 inscrits, que treballaran la integració de Déu dins l'empresa, acompanyats per sacerdots i altres empresaris. Una de les principals activitats que farem és donar a conèixer el que significa consagrar l'empresa. És un acte entre l'empresari i Déu. La idea és que Zaqueu sigui només el principi, perquè al cap de 40 dies farem un acte de consa-

LA INFORMACIÓ
DELS RECESSOS
D'EMPRESARIS ES
POT TROBAR A LA
PÀGINA WEB:

RAMÓN J. FONTE

President de l'associació His Way at Work a Espanya

gració d'empreses per als que ho desitgin. A més, tots els participants també estaran en comunitat amb nosaltres, a través de l'associació His Way at Work. Perquè com vull recordar, el nostre objectiu és que el Senyor estigui dins les companyies. La idea és fer 2 recessos l'any, i el proper es farà a Barcelona.

Què vol dir consagrar una empresa?

Per entendre què vol dir consagrar l'empresa al Senyor, jo sempre poso aquest exemple. Hi ha molts empresaris que han fet recessos d'Emmaús com vaig fer jo, i que potser són catòlics, però que quan arriben al pàrquing de l'empresa, diuen a Déu: “Queda't aquí, que jo pujo sol, perquè no vull que vegis el que faig a l'oficina, perquè no t'agradarà”, per les decisions que prenen i perquè el seu únic objectiu és guanyar més diners per mantenir el seu alt nivell de vida. Jesús els respon: “Però si jo ja ho sé tot, ho veig igualment. Deixa'm pujar, perquè et puc ajudar a fer les coses d'una altra manera, però m'has de deixar entrar, si no, no puc fer-hi res.” Aquesta és la clau. És com el sí de Maria, dir que sí a la consagració és l'acte de dir-li a Ell que el vols dins l'empresa.

A Sant Joan de Déu ens agrada cuidar

Ajuda'ns a tenir cura de les persones més vulnerables

SJD **Sant Joan de Déu**
Solidaritat

Fes-te soci / sòcia!

 bizum
00939

solidaritatSJD.org